President: With reference to what fell from me the other day, I have received the following telegram from the Editor of the 'Deepika';

"To the Dewan President,
The Sri Chitra State Council,
Trivandrum.

We regret to have commented on the position taken by the Chair on the statement of a member in the Assembly basing on imperfect information. Now that we have the correct report before us both from the A. P. I. and our correspondent we withdraw the objectionable portion of the comment and tender our sincere apology and publish the same in today's paper."

The apology will be accepted.

GENERAL DISCUSSION OF THE BUDGET.

Mr. K. A. Raman Pillai: Sir, I was at the subject of the Perunchany Scheme the other day. The Perunchany Reservoir Scheme will solve the problem of irrigation in South Travancore and will enable South Travancore to supply the deficient quota of paddy to the other deficient areas. By the proposed reform in the land tax the majority of the cultivators will have to pay what is called a basic or a token tax only while a minority will have to pay Agricultural Income tax on a gradation basis. These are steps in the right direction, steps which will confer lasting benefits upon the country, steps for which the people of this country will ever be grateful to you steps Sir, for which your name will be writ in letters of gold in the annals of the history of Travancore.

Now a word about cocoanut cultivation. In this connection I am happy to see that a Cocoanut Committee has been constituted under the Travancore Cocoanut Committee Act, for the improvement of the Cocoanut industry and it is a source of gratification that the Indian Central Cocoanut Committee has established its headquarters at Alwaye. Much is expected of these Committees. Although it is the main stay of the people of Travancore, Cocoanut industry is not conducted on a scientific basis. In Ceylon, in Philippines and in the East Indies there are facilities for research and the industry is conducted on scientific basis. While the average yield in Ceylon is 5000 per acre annually it is only 2000 or so here. There must be ample facilities for research and the Industry must be conducted on a scientific basis. I am asking what the Agricultural department has done to increase the output of cocoanut. Have they at least taken a statistics to enable us to know whether there is an increase or a decrease in the yield of cocoanuts year by year. When there is draught in a particular year it will affect the production of the cocoanut trees for the succeeding 3 or 4 years. That is an important problem to which I invite the attention of the department of Agriculture.

[Mr. K. A. Raman Pillai.]

Another matter is with regard to the root and leaf diseases of the cocoanut trees. I think the root disease was noticed, 50 years ago when the Agricultural department was not in existence. Afterwards the Agricultural department came into existence and now something is done under the scheme financed by the Imperial Council of Research by means of which a plant pathologist is conducting a research. But the fact remains that year after year, several trees are affected by this dreadful disease and it is necessary that adequate and effective steps be taken for the complete eradication of this disease from our soil.

I made just a while ago a casual reference to the new reform in the land tax. The proposal is to introduce what is called a basic or token tax on agriculturists whose income is below a prescribed level. Those whose income is above a prescribed amount will have to pay agricultural income tax on a gradation scale. I am one of those who rejoice over the new proposal and I deem it a privilege to congratulate the head of the administration for his supreme sympathy for the agriculturists and for his tremendous moral courage to introduce any new reform the moment he is convinced of its blessings to the people. My friend Mr. Narayana Iyer has made a clear exposition of the subject of agricultural income tax with reference to its application to our country and I am in perfect agreement with the views expressed by him. It is a most progressive reform and it will be of immense benefit to the agricultural population of the country.

My learned friend Mr. Paul Thaliath during the course of his remarks said that provision must be made so that only those who own more than 5 acres of land should be assessed to Agricultural income tax. I am asking him whether his suggestion will not undermine the very foundation of the scheme, whether it will not make the scheme meaningless and shake the moral background of the whole scheme. I shall explain my position. I may not be accurate in the figures. Suppose a person owns a fertile cocoanut garden with an area of 5 acres and he gets an income of Rs. 2,500 out of it and suppose the minimum taxable income is Rs. 2,000. If people owning 5 acres and below are excluded he escapes the payment of the proposed income tax. Suppose another person who owns 8 acres of land derive out of the same, the minimum taxable income viz Rs. 2,000. According to my friend's proposal the man whose income is Rs. 2,500 will not have to pay any income tax while the person whose income is Rs. 2,000 will have to pay income tax. I ask, is it equitable?

Then there is another difficulty. There will be temptations for reducing big plots into uneconomic holdings if my friend's suggestion is accepted. Attempts will no doubt be made for splitting up big compact areas into plots of five acres each. If five acres are to be excluded why not we say six acres should be excluded or even seven. All such questions may arise, so that according to me the proposal now made is the most salutory one and I am sure the popularity of the measure is such that other countries will soon follow the system that we adopt because it will be such a beneficial measure. It is such a measure that even the most radically minded person with even a Socialistic bias will welcome it.

As regards agriculture, I note with great satisfaction that liberal provision has been made in the Budget for the development of agriculture. My only request is that the department concerned should expend the money that is provided for the development of agriculture. That is the most important thing. It need hardly be said that much can be done in the direction of the development of agriculture with the co-operation of the people.

I have next to say something about Industry. I pass from agriculture to industry because the two are inter-related. The prosperity of any country depends very much on its industry. In the speech of the Dewan President to the Joint Session of the Legislature, great emphasis was laid on the development of industry. Our country possesses abundant raw materials, and mineral sands which if properly exploited are bound to produce good results. For big industrial enterprises, huge capital outlay is necessary and if indigenous capital is not forth coming then we have either to wait until indigenous capital is available or to attract foreign capital. I am not for waiting indefinitely expecting indigenous capital because by that time the industry itself may go out of our hands. Mr. K. S. Joseph was more or less justifying the shyness of our capital. I say capital is shy because of the lack of imagination of our capitalists. It is shy because of our ignorance of the advantages of business enterprises. It is shy because the people do not think in terms of business and are not bestowing sufficient thought upon the industrial problems of our country. Under these circumstances, if outside capital is attracted for big industrial enterprises how can anybody reasonably blame the Government for the same. On the other hand, we must be thankful to Government for the steps taken by them in this behalf.

Again, Sir, while pleading for big industries, let us not forget our cottage industries. Let us not forget about our handmade paper industry, our hand loom cotton textile industry, or our silk industry and such other industries. All these have ample scope for development. I have to blame the Industrial department for not popularising handmade paper industry.

[Mr. K. A. Raman Pillai.]

Then there is the silk industry. There was a silk farm in Trivandrum and it existed from 1087 to 1107. I am asking the Agricultural Department, why they did not take the necessary steps to promote this industry. If they had taken timely measures, there would have been no necessity to close down silk farm. Now, it is learned that the energetic Director of Agriculture has taken up this business in earnest and the department is going to start two farms one at Nedumangad and another at Trivandrum. Two lakhs of rupees have also been provided in the Budget for the development of the silk industry.

Sir, I would be failing in my duty if I do not speak something about the local self-Government, the Municipal Council's constituency to which I owe my existence in this Council.

Well, Sir, the Trivandrum Corporation is constituted under Act IV of 1116 and the District Municipalities under Act 23 of 1116. They are now in their infancy. These Self-Governing Institutions should be allowed to develop all their organs under the parental care and solicitude of Government without placing any undue restraint upon their liberties calculated to hamper their progress. I may be excused when I plead for financial help from the Government to the Corporation and the Municipalities. I am constrained to plead so because of the financial difficulties under which they are labouring.

President: I expect the honourable member will keep in mind that it is for the Municipalities to take such measures, not by levying additional tax, but by other activities, to improve their financial position.

Mr. K. A. Raman Pillai: Sir, the country is passing through abnormal times.

President: Yes, it is because of that, that suggestions as regards certain activities have been communicated to the Corporation which, if carried out, would have given the Corporation ample finance to carry out their programmes. On five separate occasions during five successive years I have said to the Corporation that this Government are willing to finance them to the extent of twenty lakhs if they would buy blocks in the suburbs and construct buildings on those blocks and start useful activities, like Power Laundry etc.

Mr. K. A. Raman Pillai: The Corporation, I am glad to say are thinking of taking some of those schemes. They have not been able to do so because of the abnormal times.

President: Why? When the Government came forward saying that they will finance the activities of the Corporation, and assured them that they would acquire plots of ground for building houses, and give them the money, what were the abnormalities that they had to contend with?

Mr. K. A. Raman Pillai: Sir, the Corporation found that those suburbs were areas occupied by people who are very poor. The Corporation wanted to find out some parallel scheme to enable those people to be housed.

President: I do not follow. What I stated was that the Government would finance the construction of big and small houses for housing the Municipal employees and the labourers in the City. They would get small rents and keep the houses in proper condition. What was the difficulty about that?

Mr. K. A. Raman Pillai: The Corporation is taking up some of those schemes. I am not speaking of the Corporation alone, but of other Municipalities as well.

President: Well, the same thing has been suggested to the Alwaye and other Municipalities. They have not been able to do anything.

Mr. K. A. Raman Pillai: Sir, it was because we thought that the proper time is not now, but only after the abnormal conditions are over. I may say that the Power Laundry Scheme is being taken up by the Corporation.

President: How is it being taken up?

Mr. K. A. Raman Pillai: I am not able to supply the details of the scheme at present. But I can say it is under the consideration of the Corporation.

Sir, I have to invite the attention of Government to the insufficiency of the budgetted amount of grant to the Municipalities.

In 1110 the grant to the Municipalities was 51420 Rupees while the grant to the Trivandrum Corporation which was only a Municipality then was Rs. 19270 in 1114, the grant to Corporation was Rs. 16880. In 1116, the grant to Municipalities was Rs. 42000 while the grant to Corporation was Rs. 13000. In 1117, the grant to Municipalities was Rs. 34500 while the grant to Corporation was ten thousand Rupees. In 1118 the grant to Municipalities was Rs 27334 while the grant to Corporation was Rs. 7500. In 1119 the grant to Municipalities was Rs. 27000, while the grant to the Corporation was Rs. 6000. In 1120, the Budgeted amount of grant to Municipalities including Corporation is Rs. 40,000 while the figure in the revised Budget is Rs. 35000 These figures were supplied in answer to my interpellation last time. Further the Corporation is informed in the beginning of 1120 that no grant will be given to it thereafter.

President: I may also at once say that if the Corporation and the Municipalities do not avail themselves of the opportunities given and proceed on the lines indicated and if they go on year after year in the same way they have been going on, and if they do not augment their revenue and budget on a deficit basis, I do not see why Government should go to their help. That would be the policy of Government; why should Government then give them the help? The Corporation of Trivandrum is given some special consideration and I do not see why it should be given a special treatment in preference to other Municipalities.

Mr. K. A. Raman Pillai: Sir, I am speaking of all the Municipalities. Here in Trivandrum, the Corporation is giving higher salaries to the employees than in other Municipalities.

President: Order, order. If you are not able to keep proper accounts and after two or three years large deficits occur—if defaults are seen and you do not collect your arrears, and appoint people related to Mayors and they abscond with the money—there are large misappropriations under investigation now—why should the Government come forward with financial help?

Mr. K. A. Raman Pillai: That is certainly a matter for consideration. I am submitting whether in the special circumstances in which the Trivandrum Corporation is placed the grant could be given.

The Corporation has taken steps to realise the moneys that have been defaulted and the whole amount has been recouped.

President: The question of a rich man paying up misappropriated money is irrelevant. The question is why did the Corporation allow the money to be misappropriated. Some rich man whose relation has misappropriated the money is giving it back.

Mr. K. A. Raman Pillai: Sir, I have next to speak about the Commissioner's appointment. They are appointed by the Government. They are invested with certain duties and powers under the City Municipal Act and the District Municipalities Act and if they possess tact, ability and winning manners, they will be able to shape to a great extent the policy of these local bodies. Otherwise, they will be a sort of inconvenient intermediary between the Government and the local authorities. These officers are appointed only for short periods now. They must be allowed sufficient time to study the problems of municipal administration. By the time these officers learn the problems appertaining to local self-Government, they are transferred invariably from the Office of Commissionership. Again, because they are appointed only for a short time, human nature being what it is, the natural tendency for them will be to view the office of commissionership as a resting place to work out their further destinies under Government. So, I would suggest that these officers be appointed for longer periods of, say, ten years. Commissioner's pay should also be revised in such a way that they should not be put to the necessity of leaving the services of these local bodies for higher pay elsewhere.

I next come to Tolls. No doubt, the abolition of tolls is a step in right direction. But the Corporation will sustain a heavy loss by this. I was happy to hear from the Dewan President that the Corporation will be compensated. The corporation was collecting by way of tolls approximately Rupees fifty thousand yearly. I very much appreciate the policy of Government in establishing Municipalities in deserving towns. It is gratifying that a Municipality is proposed to be established at Palai. I would in this connection recommend that the benefits of local self-Government be conferred in the towns of Kottarakara and Chenganoor also which deserve the same.

President: The honourable Member may finish soon.

Mr. K. A. Raman Pillai: I have practically finished. Sir, your thought-provoking speech the other day to the joint session of the Legislature bears eloquent testimony to your breadth of vision, courage of conviction and your deepseated love to the people committed to your care by Our Gracious Highness The Maharaja, one of the most enlightened and illustrious Sovereigns and the several schemes chalked out by your mature intellect when implemented, would provide the country with better food better houses, better cloth and better social amenities, so that the people would say from the bottom of their heart that here is a country really worth living in. I have nothing more to say at present.

Mr. K. S. Joseph: Sir, I rise to say just a word of correction. Mr. Raman Pillai said that I justified the shyness of Travancore capital. I did not say so. On the other hand what he said was that the fact that Travancore took shares in the Fertilisers and Chemicals showed that the Travancore capital was not shy.

Mr. G Narayana Aiyar: I want to make a suggestion. In view of the new taxation policy to be adopted, it is not advisable to have the land revenue taken up.

Mrs. Thressiamma Kora (*Vaikom, Kottayam and Changanacherry cum Peermade:*) സർ, ബഡ്ജറ്റിൽ നിന്ന് അടുത്തകൊല്ലത്തിൽ ൯൨൩ ലക്ഷത്തിൽ പരം രൂപാ വരവുണ്ടാകുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. ൧൧൧-ൽ നമ്മുടെ വരവ് ൨൩൨ ലക്ഷം രൂപയാ

[Mrs. Thressiamma Kora]

യിരുന്നു. പത്തു കൊല്ലംകൊണ്ടു വന്നിട്ടുള്ള ഈ വ്യത്യാസം പുതിയ നികുതികൾ ചുമത്താതെ ആണെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തോടു യോജിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

൧൧൧൧-ൽ അബ്കാരി, കറുപ്പ് ഈ രണ്ടിനങ്ങളിൽനിന്നുള്ള വരവ് ൨൩ അര ലക്ഷം രൂപയായിരുന്നു. അടുത്ത കൊല്ലത്തിൽ അതു് ൩൧ ലക്ഷം രൂപാ ആകുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. അതായതു് മദ്യപാനത്തിൽ നിന്നും, കറുപ്പുതീററിയിൽ നിന്നും ഉള്ള വരവു പത്തു കൊല്ലംകൊണ്ടു ൭ അര ലക്ഷം രൂപയായി വർദ്ധിക്കുന്നു. ഇതു നമ്മുടെ രാജ്യത്തിനു് അഭിമാനകരമായ ഒരു സ്ഥിതിയായി ഞാൻ, കരുതുന്നില്ല.

൧൧൧൧-ൽ തീരുവ ഇനത്തിലെ വരവ് ൪൦ ലക്ഷം രൂപയായിരുന്നതു് അടുത്തകൊല്ലത്തിൽ ൮൦ ലക്ഷം രൂപയാകുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. ഈ ൪൦ ലക്ഷം രൂപാ കൂടുതൽ വന്നതു് കയററുമതി സാധനങ്ങളുടെ താരിപ്പു റേററു് വർദ്ധിപ്പിച്ചു് ഡ്യൂട്ടി കൂട്ടിയതുകൊണ്ടും മററുമല്ലെങ്കിൽ പിന്നെയെന്താണു് ?

ആദായനികുതി ൧൧൧൧-ൽ നാലേമുക്കാൽ ലക്ഷം രൂപ ആയിരുന്നതു്, അടുത്ത കൊല്ലത്തിൽ ൧൨൦ ലക്ഷം രൂപയാകുന്നു. ൧൦ കൊല്ലംകൊണ്ടു ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഈ കൂടുതൽ വരവിന്റെ പ്രധാന കാരണം കാർഷികാദായ നികുതി ഏർപ്പെടുത്തിയതും, എക്സസ് പ്രാഫിററ് ടാക്സ്, സൂപ്പർ ടാക്സ് മുതലായവ നടപ്പിൽ വരുത്തിയതുമൂലവുമാണു്.

പാക്കു്, കാപ്പി. തേയില ഇവയുടെ തീരുവ ഇനത്തിൽ അടുത്ത കൊല്ലം പതിനേഴേമുക്കാൽ ലക്ഷം രൂപ വരവുണ്ടാകുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ഒരു വരവ് ൧൧൧൧-ൽ ഇല്ലായിരുന്നു.

൧൧൧൧-ൽ തീപ്പെട്ടിയുടെ ഡ്യൂട്ടി ഒരുലക്ഷത്തിമുപ്പത്തിഏഴായിരം രൂപയായിരുന്നു. ഈ ഇനത്തിൽ അടുത്തകൊല്ലത്തിൽ ൧൨ ലക്ഷം രൂപാ കിട്ടുമെന്നുദ്ദേശിക്കുന്നു.

൧൧൧൧-ൽ സ്റ്റാമ്പിനത്തിൽ ൨൧ ലക്ഷം രൂപാ വരവുണ്ടായിരുന്നു. അടുത്തകൊല്ലത്തിൽ ഇതു് ൩൫ അര ലക്ഷം രൂപാ ആകുന്നു. സ്റ്റാമ്പു് ഡ്യൂട്ടി കൂടിയതു് ഈ കൂടുതലിനു് ഒരു പ്രധാനകാരണമാണു്. മേലുദ്ധരിച്ച കണക്കുകൾ മാത്രം നോക്കുന്നപക്ഷം പുതിയ നികുതികൾ ഏർപ്പെടുത്തിയും, പഴയ നികുതികളിൽ റേററു വ്യത്യാസം വരുത്തിയും ൨൩൫ ലക്ഷം രൂപയോളം വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കാണാവുന്നതാണു്. ഈ വർദ്ധനവുണ്ടായതു് സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കു ഉപദ്രവം ഉണ്ടായിട്ടാണെന്നു പറയുന്നതു് വെറും പരമാർത്ഥമല്ലയോ ?

ഇപ്പോൾ നാം പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന ഈ വരവ് ഒരു സ്ഥിരമായ വരവായിരിക്കാനിടയില്ല. സാധാരണ നിലയിൽ നമ്മുടെ വരവ് ഇതിൽ വളരെ കുറയുവാനാണെളുപ്പം. നാം ഇപ്പോൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന വരവ് ഒരു സ്ഥിരമായ വരവെന്നുള്ള നിലയിൽ ശമ്പളച്ചെലവും മററു സ്ഥിരമായി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതു് ബുദ്ധിപൂർവമാണോ എന്നു ഗൗരവമായി ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ ശമ്പളവർദ്ധനവു അനുസരിച്ചു് ശമ്പളം, അലവൻസ്, പെൻഷൻ, മുതലായവയ്ക്കു് ഉദ്ദേശം ൨ കോടിയിൽ പരം രൂപാ വേണ്ടിവരുമെന്നു കാണുന്നു. സാധാരണ നിലയിൽ നമ്മുടെ വരവ് ൩ കോടി രൂപയോടടുത്തേ കാണുകയുള്ളു. ഈ സംഖ്യ ശമ്പളച്ചെലവിനും, പെൻഷൻ ചെലവിലേക്കും മാത്രമെ മതിയാകുന്നുള്ളുവെങ്കിൽ നമ്മുടെ രാജ്യം ആപൽക്കരമായ ഒരു നിലയിൽ എത്തിച്ചേരും. എന്നാൽ ഈ ശമ്പളവർദ്ധനവു മൂലം താണതരം ശമ്പളക്കാരുടെ ശമ്പളം സാരമായ തരത്തിൽ വർദ്ധിപ്പിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അതു് സാധൂകരിക്കത്തക്ക ഒരു നടപടിയായി കരുതാമായിരുന്നു. ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളം വളരെ കൂടുതലായി വർദ്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. താണശമ്പളക്കാരുടെ ശമ്പളം അവരുടെ അത്യാവശ്യച്ചെലവുകൾക്കു മതിയാകത്തക്കവണ്ണം കൂട്ടിയിട്ടുമില്ല. വളരെ കൂടുതൽ ശമ്പളം വാങ്ങുന്നവരിൽ പലരും തിരുവിതാംകൂറിനു വെളിയിൽനിന്നും വന്നിട്ടുള്ളവരാണെന്നു പറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം നിർബന്ധിതമാക്കുന്നതു് ആദരണീയമായ ഒരു നടപടിയാണ്. എന്നാൽ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം നടത്തുന്നതിനുള്ള അവകാശം മുഴുവനും ഗവണ്മെൻറു ഏറെറടുക്കുന്നതു സാധൂകരിക്കത്തക്കതല്ല. ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക്, പ്രത്യേകിച്ചു് കത്തോലിക്കർക്കു് ഈ സംഗതിയിൽ ഖണ്ഡിതമായ ഒരു നിലയാണുള്ളതു്. മതബോധനം നൽകുന്നതിനു് സൗകര്യത്തോടുകൂടിയ വിദ്യാഭ്യാസം നൽകണമെന്നാണ് കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ സുനിശ്ചിതമായ നില. കത്തോലിക്കാ കുട്ടികൾക്കു് ഏതുതരത്തിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസമാണു നൽകേണ്ടതെന്നു് നിശ്ചയിക്കുന്നതിനുള്ള ചുമതല കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്കും മാതാപിതാക്കന്മാർക്കുമാണ്. ഈ ചുമതല മറേറതെങ്കിലും ഏജൻസികൾ ഏറെറടുക്കുന്നതു് കത്തോലിക്കാ സഭയ്ക്കു് അനുവദിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

ഭൂനികുതിയിൽ സാരമായ ചില വ്യത്യാസങ്ങൾ വരുത്തുന്നതാണെന്നു ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറിയുടെ പ്രസംഗത്തിൽ നിന്നും മനസ്സിലാകുന്നു. ഇപ്പോൾ ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ബേസിക് ടാക്സ് വടക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള പല സ്ഥലങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം

[Mrs. Thressiamma Kora]

ഇപ്പോൾ കൊടുക്കുന്ന കരത്തിന്റെ രണ്ടോ, മൂന്നോ ഇരട്ടിയായിരിക്കും. ഇതിനും പുറമെ കാർഷികാദായ നികുതിയും ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ പോകുന്നു. കാർഷികാദായ നികുതി ഏർപ്പെടുത്തുന്നതു് കർഷകരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വലുതായ നഷ്ടത്തിനും സങ്കടത്തിനും കാരണമായിത്തീരും. ഓരോ കൃഷിക്കാരന്റെയും ആദായം തിട്ടപ്പെടുത്തുന്നതിൽ പല ക്രമക്കേടുകളും അഴിമതികളും ഉണ്ടാകുമെന്നുള്ളതു് തീർച്ചയാണു്. ആദായം തിട്ടപ്പെടുത്തുന്നതിനു സ്ഥിരമായ ഒരു മാനദണ്ഡവും നിർദ്ദേശിച്ചുകാണുന്നില്ല. നെൽകൃഷിക്കാരെ സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ ഒരു മാനദണ്ഡം ഉണ്ടാക്കുക സാദ്ധ്യവുമല്ല. ഉദാഹരണമായി കുട്ടനാട്ടിൽ പുഞ്ചകൃഷിക്കാരുടെ സ്ഥിതി നോക്കുക. കാലാവസ്ഥയുടെ വ്യത്യാസം മൂലവും മററുപല കാരണങ്ങളാലും ആണ്ടുതോറും വിളവിൽ സാരമായ വ്യത്യാസം വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ നിലയ്ക്കു ആദായം നിർണ്ണയിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ എങ്ങനെയാണു് ശരിയായ ഒരു മാനദണ്ഡം സ്വീകരിക്കുക ? കാർഷികാദായ നികുതി പൊതുജനാഭിപ്രായം അറിഞ്ഞതിനുശേഷം മാത്രമെ നടപ്പിൽ വരുത്താവൂ എന്നഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

തിരുവിതാംകൂറിലെ ഇപ്പോഴത്തെ വ്യവസായ നയത്തെപ്പററി ഒരു വാക്കു് പറയാനുണ്ടു്. ഇപ്പോൾ ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ള വൻവ്യവസായങ്ങൾ പലതിന്റേയും മാനേജ്മെന്റു് വിദേശികൾക്കാണു്. വിദേശ മാനേജ്മെന്റും, വിദേശമൂലധനവും കൊണ്ടു വ്യവസായം നടത്തുന്നതായാൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിനു അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാകുന്നതെങ്ങനെയെന്നു് മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും, രാഷ്ട്രീയ പ്രബുദ്ധതയിലും വളരെ മുന്നണിയിൽ നിൽക്കുന്ന നമ്മുടെ രാജ്യത്തു് മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ പരമാധികാരത്തിൻ കീഴിൽ ഉത്തരവാദിത്വഭരണം കഴിയുന്നത്രം വേഗം നടപ്പിലാക്കണമെന്നഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു ഉപസംഹരിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. N. Narayana Kurup: ൬൨൩ ലക്ഷത്തില്പരം രൂപാ വരവുള്ള ൧൧൨൧-ലെ ബഡ്ജററു തിരുവിതാംകൂറിന്റെ സുസ്ഥിരമായ സാമ്പത്തികനിലയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഈ നില ഏതൊരു തിരുവിതാംകൂറുകാരനും അഭിമാനകരമാണു്. എന്നാൽ അതിൽ പറയുന്നതുപോലെ പുതിയതരത്തിലുള്ള യാതൊരു നികുതിഭാരവും ജനങ്ങളിൽ യാതൊരു തരത്തിലും ചുമത്താതെയാണു ഈ വരവു ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നതെങ്കിൽ അതു ഏററവും കാമ്യമായ ഒരവസ്ഥയാണു്.

സർ, മേല്പറഞ്ഞ വസ്തുതയെപ്പററി കൂലംകഷമായി ചിന്തിച്ചു ഒരു വിമർശനം നടത്തുക എന്നുള്ളതു എനിക്കു അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള ൧൦ മിനിട്ടുകൊണ്ടു തീരെ സാദ്ധ്യമല്ല. അതു അനന്തനാലും, ശേഷനാലും സാദ്ധ്യമാണോ എന്നും ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഏതാനും ചില സംഗതികൾ അതാതു് ഡിമാൻറുകൾ അവതരിപ്പിച്ച് വാദപ്രതിവാദം നടത്തുന്ന അവസരത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു വിചാരിച്ചു ഈ സന്ദർഭത്തിൽ മററുചില കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറയാമെന്നു കരുതുന്നു.

സർ, ഇവിടെ പുതിയ നികുതി യാതൊന്നും ചുമത്താതെയാണു് വരവു വർദ്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു എന്നു പറയുന്നതു പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ശരിയായിരിക്കാമെങ്കിലും അതിൽ പരോക്ഷമായ ഒരു കബളിപ്പു് ഉണ്ടെന്നു പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങളിൽനിന്നു ഒരു തരത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ മറെറാരുതരത്തിൽ ഈടാക്കുന്ന നികുതികൾ കൊണ്ടുമാത്രമാണു് ഇത്രയും വരവുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നതു്. ഭൂനികുതിക്കു പുറമേ അബ്കാരി; കസ്റ്റംസ്, തീപ്പെട്ടിഡ്യൂട്ടി, പുകയില ലൈസൻസുഫീസ് ഇങ്ങിനെ മററു പലതരത്തിലുള്ള നികുതിഭാരവും ജനതതിയുടെ മേൽ ചുമത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. അവർ അതു കൊടുത്തുവരുന്നുമുണ്ടു്. ഇവിടെ ആകെ ൫൧ ലക്ഷം ജനങ്ങളാണു് അധിവസിക്കുന്നതു. ൫൨൩ ലക്ഷം രൂപായുടെ ൯൦ ശതമാനവും കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്നതു ൫൧ ലക്ഷം ജനങ്ങളാണു്. ശരാശരി ആണ്ടിൽ അറുപതു രൂപയിൽ താഴെ വരവുള്ള തിരുവിതാംകൂറുകാരന്റെ ആളോഹരി നികുതിഭാരം പത്തു രൂപയാകുന്നു. അങ്ങു ഭരണമേററ ൧൯൩൬-ൽ ഈ തുക ആളോഹരി ൭ രൂപയിൽ കൂടിയിരുന്നില്ല. ഇതിനുതക്കവണ്ണം സാമാന്യ ജനങ്ങളുടെ വരവു വർദ്ധിപ്പിക്കയോ വർദ്ധിക്കയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു് പരമാർത്ഥമാണു്. പുതിയ നികുതിഭാരം ചുമത്തപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും നികുതിയായിട്ടോ, അല്ലെങ്കിൽ ലൈസൻസുഫീസു ആയിട്ടോ, മറെറന്തെങ്കിലും ഡ്യൂട്ടിയായിട്ടോ കൂടുതൽ പണം ജനങ്ങൾ സക്കാരിനു കൊടുക്കുന്നു എന്നുള്ളതു തക്കമററ സംഗതിയാണു്.

President: Order, order. The customs duty is not really paid by the people. It is paid by the purchasers generally.

Mr. N. Narayana Kurup : സർ, ഞങ്ങളുടെ ഉല്പന്നങ്ങൾക്കു കയററുമതി തീരുവ കുറച്ചേ വില കിട്ടുകയുള്ളു. ഡ്യൂട്ടി കൂട്ടുംതോറും കയററുമതി ചെയ്യപ്പെടുന്ന സാധനങ്ങളുടെ വിലയിൽ വിതപ്രകാരം കുറച്ചേ കർഷകനു വില കിട്ടുകയുള്ളു.

President : Order, order. I think the honourable member's remarks are likely to be misleading, though I do not mean to say that he cannot in the slightest degree be imputed with any intention to do so, I might say that out of the six and odd crores of rupees, Rs. 1½ crores are by way of income tax. That is paid only by a very small fraction of the populaiton. Another big portion is from taxes on Jaffna tobacco and liquor which are paid by those who need not indulge in them but who use them purely as luxuries. Apart from the excise duty which is about Rs. 1¾ crores and income tax which is about Rs. 1¼ crores, the remainder is only Rs. 3 crores. The incometax is paid only by a small minority, of the people.

Mr. N. Narayana Kurup : ജനങ്ങൾ ആളോഹരി ചുമക്കുന്ന നികുതിഭാരം എത്ര എന്നു പറഞ്ഞ നിലയ്ക്കു അവർക്കു ശരാശരി എത്ര വരവുണ്ടെന്നുകൂടി കണക്കാക്കേണ്ടതു ആവശ്യമാണെന്നു സിദ്ധമായതിനാൽ ഞാൻ അതിനെപ്പററി പറഞ്ഞതാണ്.

ഇനിയും തിരുവിതാംകൂറിലെ ചെലവിനങ്ങളിലേക്കു കടന്നാൽ വരവുമായി ഒരു പൊരുത്തവും കാണുന്നില്ല. ഭാരിച്ച ഭരണച്ചെലവു, ഏതാണ്ടു രണ്ടു കോടിയോടടുത്ത ശമ്പളച്ചെലവ് വരവിന്റെ മുപ്പതു ശതമാനത്തിൽ കൂടുതലായിട്ടുണ്ടു. ൲൱൰൧-ൽ ൨൱൧ ലക്ഷമായിരുന്ന മൊത്തച്ചെലവു ഇന്നു ൫൦൦ ലക്ഷമായി. യുദ്ധം അവസാനിക്കാറായപ്പോഴാണു നമ്മുടെ ചെലവു അതിന്റെ പരമകാഷ്ഠയിൽ എത്തിയതു്. യുദ്ധം അവസാനിച്ചു വരവു കുറയുമ്പോൾ നിശ്ചിതമായ ഇന്നത്തെ ചെലവു എങ്ങനെ നടത്തുമെന്നു ജനങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നുണ്ടു.

യുദ്ധാപരിതഃസ്ഥിതിയെ അഭിമുഖീകരിക്കുവാൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാൎക്കു ജീവിതത്തോതു വർദ്ധനയനുസരിച്ച് ജീവിതം നയിക്കാൻ തക്കതായ അലവൻസു കൂട്ടിക്കൊടുക്കുകയും യുദ്ധം അവസാനിക്കുമ്പോൾ അതു പിൻവലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനെ എനിക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. എന്നാൽ ഈ പതനത്തിൽ ഒരിടത്തും നടപ്പില്ലാത്ത ശമ്പളപരിഷ്ക്കാരവും ശമ്പളം വർദ്ധിപ്പിക്കലും യഥേഷ്ടം നടത്തിയതു ബുദ്ധിപൂവ

മല്ലെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ശമ്പളപരിഷ്കാരംകൊണ്ടു തിരുവിതാംകൂർ ദിവാൻജിമാരുടെ ആയകെട്ട ശമ്പളത്തിലധികമുള്ള കൊച്ചിദിവാൻജിമാർ രണ്ടുമൂന്നായി. വലിയവലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളവും സ്റ്റെയിലും അവരെ അമ്പരപ്പിക്കത്തക്കവിധം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. ആ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ഞാൻ അനുമോദിക്കുകയും അവർക്കു ശമ്പളം കൂട്ടിക്കൊടുത്തതിൽ ഗവൺമെൻറിനെ അഭിനന്ദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ഈ തോതനുസരിച്ച് ൧൦൦ രൂപയിൽ താഴെ ശമ്പളം വാങ്ങി വന്ന താഴ്ന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളം വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. അവരുടെ ശമ്പളപരിഷ്കാരം ഏററവും തുഛമാണ്. യുദ്ധം അവസാനിച്ച അലവൻസു നിറുത്തിയാൽ, അവർക്കു ശമ്പളപരിഷ്കാരം ഉണ്ടായുള്ളതായി കാണുന്നില്ല. അവധിയില്ലാതെ അഹോരാത്രം എല്ലുമുറിയ പണിയുന്ന സെക്രട്ടറിയേററു ക്ലാർക്കന്മാർ, ൧൦൦ രൂപയിൽ താഴെയുള്ള മററുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ, ശിപായി, ഗുമസ്തൻ, മലയാളംസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർ, കാൺസ്റ്റബിൾസ്, എക്സൈസ് ശിപായിമാർ മുതലായവർക്കു ശമ്പളപരിഷ്കാരംവന്നിട്ടും ജീവിതാവശ്യസാധനങ്ങൾ വാങ്ങുന്നതിനു മതിയാകുന്നില്ല. വാർ അലവൻസും ശമ്പളപരിഷ്കാരവും വന്നിട്ടും, ഒരാളിനു ദിവസം ഒരു രൂപ കിട്ടത്തക്കവിധത്തിലുള്ള ഒരു നില ചിലർക്കു കിട്ടിയില്ല. ഒരു രൂപയെങ്കിലും ദിവസേന കിട്ടാനുള്ള തരത്തിൽ ശമ്പളപരിഷ്കാരം വരുത്തേണ്ടതായിരുന്നു. ഈ ചെലവു ആലോചിക്കാതിരുന്നതു വളരെ കഷ്ടമായിപ്പോയി. കൊച്ചിയിൽ ഒരു ശിപായിക്കും അദ്ധ്യാപകനും ഉള്ള ശമ്പളംപോലും ഇവർക്കു ലഭിക്കാതെ വന്നതു വളരെ പരിതാപകരംതന്നെയാണ്. എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും കൊച്ചിയെക്കാൾ മെച്ചമാണെന്നു പറയപ്പെടുന്ന തിരുവിതാംകൂർ ഈ കാര്യത്തിൽ കൊച്ചിയെക്കാൾ കൊച്ചായിപ്പോയതു നിർഭാഗ്യംതന്നെ. കൊച്ചിയിൽ ഒരു ശിപായിക്കു ഇപ്പോൾ ൩൦ രൂപ ശമ്പളം കിട്ടുന്നുണ്ട്. ഇതുകൂടാതെ ൧൧൨൧-ലെ ശമ്പളപരിഷ്കാരത്തിൽ വന്നിരുന്ന അനീതിയും വ്യത്യാസങ്ങളും പരിഹരിക്കപ്പെടുമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടും, അന്നത്തെ പേഴ്സനൽ സ്റ്റെയിലുകാരായ ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കാര്യത്തിൽ വന്നിരുന്ന അനീതി ഇന്നും പരിഹരിച്ചിട്ടില്ല.

സർ, യുദ്ധം അവസാനിച്ചിരുന്നാൽ ഇവിടത്തെ വരവു കുറയുവാൻ ഇടയുണ്ടെന്നു ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറി അവർകൾ ദീർഘദർശനം ചെയ്യുന്നതിനോടു ഞാൻ യോജിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇവിടെ തുടങ്ങിയിട്ടുള്ള വ്യവസായങ്ങളിൽനിന്നും മുറക്കു വരവുണ്ടാകുമെന്നും വരവു കുറയാൻ തരമില്ലെന്നും ദിവാൻജി അവർകൾ വിശദീകരിക്കുന്നു. വ്യവ

[Mr. N. Narayana Kurup.]

സായതൽപ്പരരായ ആളുകൾ ഇക്കാര്യത്തിൽ, വിപരീതാഭിപ്രായക്കാരാകയാൽ ഗവണ്മെൻറു ശരിയായ ഒരു സമാധാനം പറഞ്ഞു സമാധാനപ്പെടുത്തേണ്ടതായുണ്ട്. സർ, തിരുവിതാംകൂറിലെ ഏററവും വലിയ വ്യവസായം ഫെർട്ടിലൈസേഴ്സ് ആൻഡ് കെമിക്കൽസ് ആണ്. അതിന് ഏകദേശം ൫ കോടി രൂപാ മൂലധനം ഉണ്ട്. വ്യവസായം പ്രാരംഭദശയിലുമാണ്. ഈ സ്ഥാപനത്തിൽനിന്നു കൂടിവന്നാൽ ഏകദേശം ൫൧ ലക്ഷം ടൺ ആണു ഉൽപ്പാദനശക്തി എന്നു വിദഗ്ദ്ധന്മാർ പറയുന്നു. ഇതിനു ഇന്നത്തെ കൺട്രോൾവില കിട്ടിയാൽ പരമാവധി ൩൦ ലക്ഷംരൂപ കിട്ടുമെന്നും, വ്യവസായത്തിൽ കിട്ടാവുന്ന പത്തിൽ ഒരോഹരി ലാഭം ഉണ്ടായാൽ തന്നെയും അതു അഞ്ചുകോടി രൂപയുടെ മുടക്കിനു മൂന്നു ശതമാനം പലിശയേ കിട്ടുകയുള്ളൂ എന്നും, അതിനാൽ ആദായകരമല്ലെന്നും മുതലെടുപ്പു കൂടാനിടയില്ലെന്നും വ്യവസായികൾ പറയുന്നുണ്ട്.

President: Order, order. The honourable member might rest his mind in peace. We are under an obligation to make as little or practically no profit at all out of the sale of the Fertilisers. This Fertiliser Scheme has been started with two very definite and distinct objects. Firstly, the product of the Fertilisers will be sold practically at no profit, but the concern will produce phosphates which will be used here and also sold outside. The sulphuric acid which will be used for other industries, will also be used for the reduction of monazite sand. It will also be used in other industries like rayon where it is an essential ingredient. It is expected that Government will get probably about 3 per cent. by way of income from the Fertilisers. Out of the other, they might get probably about 8 to 10 per cent. The general estimation is that they will get about 5 to 6 per cent. on the whole.

As a matter of fact, if the demand for sulphuric acid arises to such an extent as we at present expect, and if the development of salt, which we contemplate, gives rise to the production of hydrochloric acid and if the monazite gives us an adequate quantity of phosphates, we shall be content with the lowest income from the Fertiliser portion of the venture.

Mr. N. Narayana Kurup: സർ, ഇതിൽനിന്നും വലിയ ലാഭമൊന്നും ഗവണ്മെൻറു ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെന്നു പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഇതിലേയ്ക്കു മുടക്കുന്ന മൂലധനത്തിനു മൂന്നു ശതമാനത്തിൽ കൂടുതൽ പലിശ കിട്ടുകയില്ലെന്നും ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെന്നും പറയുന്നതിനാൽ മുതലെടുപ്പു

വർദ്ധിക്കാൻ തരമില്ല. മററു ഉപവ്യവസായങ്ങൾക്കു, വലിയ വ്യവസായത്തിനു കിട്ടാവുന്നതിൽ കൂടാൻ ന്യായവുമില്ല. അതിനുംപുറമെ, ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഡൈഫാർഡ്സിനെല്ലാം ഉത്തമതാൽപ്പര്യമുള്ള ഇംപീരിയിൽ കെമിക്കൽസ്, ഇതര അമേരിക്കൻ കമ്പനികൾ ഇവയുടെ മാത്സര്യശക്തികളോട് മത്സരിച്ച് നിൽക്കത്തക്കവണ്ണം നമ്മുടെ വ്യവസായത്തിനു ശക്തിയുണ്ടാകയില്ലന്നും, മത്സരം നിശ്ചയമാണെന്നും വരവു വ്യവസായങ്ങളിൽനിന്നും നമുക്കു കൂടാനിടയില്ലെന്നുമാണു ജനസംസാരം. വിദേശീയകമ്പനികൾ മാത്സര്യമനോഭാവത്തിൽ അവരുടെവക സാധനങ്ങൾ ഇവിടെ അളവില്ലാതെയും വിലകുറച്ചും ഇറക്കുമതി ചെയ്യുമ്പോൾ, നമ്മുടെ സ്ഥിതി എന്താണെന്നു നിശ്ചയിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നും പറയുന്നുണ്ട്.

President: Order, order. There, again, I thought I made it clear. We are under a gentleman's agreement with the Government of India for the next five or six years. They are not likely to compete with us. Apart from that, the Madras Government also will not compete with us and when Provincial Autonomy becomes the order of the day in Madras, the Government of India cannot start any factory in Madras without the consent of the Provincial Government. The Madras Government entered into a contract with us a few days ago, by which they will take over 2/5 of the entire quantity of the fertilisers from us, the moment they are produced. Similarly, Cochin is taking a portion; similarly Pudukotta is taking a portion. The result of it is that if we produce 100 tons of fertilisers, about 50 tons will be sold practically on the day of production. The rest alone will have to be marketed by us, and as the Madras Government have put in 20 lakhs of rupees in that venture and have undertaken to take 2/5 of the production we need not expect any competition from South India. Fortunately, the great and undoubted influence of the I. C. I. is not likely to be used antagonistically against us.

Mr. K. G. Narayana Panicker: A time limit may be suggested.

Mr. N. Narayana Kurup: വിളവു ഉണ്ടാക്കുന്നതിനാണോ ടൈം ലിമിററ് വേണമെന്നു മി. പണിക്കർ പറയുന്നതു്?

സർ, യുദ്ധാനന്തരപുനരുദ്ധാരണസംവിധാനപദ്ധതികൾക്കായി അനേകലക്ഷം രൂപാ നീക്കിവച്ചിരിക്കുന്നതിൽ ഞാൻ ഗവണ്മെൻറിനെ അഭിനന്ദിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അനേകം ബേസിക്കു വ്യവസായങ്ങൾ ഇവിടെ ഉടങ്ങുന്നതു്നാട്ടുകൂടിത്തന്നെ, നമുക്കു നിത്യോപയോഗത്തിനുള്ള കൺസഷൻ സാമാനങ്ങളായ, പട്ടു, ഗ്ലാസ്, സിമൻറു മുതലായ സാധന

[Mr. N. Narayana Kurup.]

ങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള വ്യവസായങ്ങൾകൂടി തുടങ്ങുന്നതു കാണുന്നതു ഏററവും അഭിനന്ദനീയമാണ്. നമ്മുടെ വ്യവസായങ്ങളെല്ലാം കോടിക്കണക്കിനുള്ള മുതൽമുടക്കുള്ളതാണ്. നമ്മെക്കാൾ കൂടുതൽ വരവുള്ള മൈസൂരിൽപോലും, കുറഞ്ഞ മൂലധനം മുടക്കിയാണ് വ്യവസായം തുടങ്ങിയിട്ടുള്ളതു്. അങ്ങിനെ തുടങ്ങിയിട്ടുള്ള വ്യവസായങ്ങൾ കൊണ്ടു അവിടെ സാമാന്യജനങ്ങളുടെ വരവു വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതു പോലെ സാമാന്യജനങ്ങളുടെ വരവു വർദ്ധിപ്പിക്കത്തക്കതരത്തിലും അവർക്കു ജോലിയുണ്ടാക്കികൊടുക്കത്തക്കവിധത്തിലും, കുറഞ്ഞ മൂലധനത്തിൽ അനേകം കുടിൽവ്യവസായങ്ങൾ ഗവണ്മെൻറു തുടങ്ങണമെന്നും, അതിലേക്കു ഒരു വലിയ തുക നീക്കിവെയ്ക്കണമെന്നും അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു.

സർ, പുനരുദ്ധാരണപദ്ധതിയിൽ പട്ടണങ്ങൾക്കും വ്യവസായകേന്ദ്രങ്ങൾക്കുമാണു പ്രാധാന്യം കൊടുത്തുകാണുന്നതു്. രാജ്യത്തിൻെറ പ്രധാന ചെറിയ ഘടകം ഗ്രാമമാണ്. ഓരോ പകുതിയാണ് നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൻെറ ഘടകം. അങ്ങിനെയുള്ള ൪൦൦-ൽ ചില്വാനം പകുതികൾ ഈ രാജ്യത്തിലുണ്ടു്. ഓരോ പകുതിയും അതിലെ ജനങ്ങളും സമ്പൽസമൃദ്ധമായാൽ രാജ്യം മുഴുവനും നന്നാകും. ബഡ്ജററിൽ ഗ്രാമത്തിലേക്കുള്ള ധനവിനിയമം പരിമിതവും തുച്ഛവുമായി കാണുന്നതു പരിതാപകരമാണ്. സാധാരണ ജനങ്ങളുടെ വരവു വർദ്ധിപ്പിക്കുക എന്നുള്ളതാണ്, ഏതു പുനരുദ്ധാരണപദ്ധതിയുടേയും ലക്ഷ്യമായിരിക്കേണ്ടതു്. അതിനു ഗ്രാമങ്ങളിലെ കൃഷിസ്ഥലം വർദ്ധിപ്പിക്കയും വിളവു വർദ്ധിപ്പിക്കാനുള്ള വഴികളുണ്ടാക്കുകയും ഗ്രാമങ്ങളിൽ കുടിൽവ്യവസായപദ്ധതി നടപ്പിൽ വരുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. രണ്ടാമതു കുടിൽവ്യവസായത്തെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തണം. ആളോഹരിഭാഗം നിമിത്തം കൃഷിക്കു സ്ഥലം വളരെ കുറവാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഉള്ള സ്ഥലത്തു വിളവു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനാണു ഇനി നാം പ്രധാനമായി ശ്രമിക്കേണ്ടതു്.

Mr. K. A. Raman Pillai: കൃഷിയുടെ വർദ്ധനവിനുവേണ്ടി ബഡ്ജററിൽ ൨൦ ലക്ഷം രൂപാ നീക്കിവച്ചിട്ടുള്ള വിവരം മെമ്പർക്കറിയാമോ?

Mr. N. Narayana Kurup: മെമ്പർ ബഡ്ജററു പഠിച്ചതു പോലെ ഞാനും പഠിച്ചിട്ടുണ്ടു്. വാഴവെട്ടിനു വലിയ ചെലവു കാണിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഗ്രാമങ്ങളിലുള്ള കൃഷിയെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുവാൻ പ്രധാനമായി ചെയ്യേണ്ടതു ജലസേചനത്തിനുള്ള സൗകര്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുക

യാണ്. ചിറകൾ, തോടുകൾ മുതലായവ വെട്ടിയും ഉള്ളവ കൂടുതൽ ഉപയോഗയോഗ്യമാക്കിത്തീർത്തും ഈ കാര്യത്തിൽ ജനങ്ങളെ സഹായിക്കേണ്ടതാണ്. അതിലേക്കു ധാരാളം പണം വിനിയോഗിക്കേണ്ടതായുണ്ട്. ജനങ്ങളുടെ സഹായസഹകരണം ഈ കാര്യത്തിൽ പൂർണ്ണമായി ലഭിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിയോ, മററുതരത്തിൽ നിയമം ഉണ്ടാക്കിയോ ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലെ ജലസേചനസൗകര്യങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനും തദ്വാരാ വിളവു വർദ്ധിപ്പിക്കാനും ഗവൺമെന്റു വേണ്ടതു ചെയ്യുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

അതുപോലെതന്നെ ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലെ റോഡുകൾ നന്നാക്കുന്നതിനും വളരെ കുറച്ചു പണം മാത്രമേ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളു. ഏകദേശം ൮൦ ലക്ഷം രൂപയോളം പുതിയ ജോലികൾക്കു നീക്കിവച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ബഡ്ജററുകൊണ്ടു കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതിൽ ൩൦ ലക്ഷംരൂപാ നീക്കിയാൽ ബാക്കിയുള്ള തുക പഴയ റോഡുകൾ പുതുക്കുന്നതിനും നന്നാക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്നു കാണാം. ഗ്രാമങ്ങളിലുള്ള റോഡുകൾ മെററൽ റോഡുകളാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനും അവിടത്തെ ഗതാഗതസൗകര്യങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും ഓരോ ഗ്രാമീണ റോഡുകളും പ്രധാന റോഡുമായി ചേർക്കുന്നതിനും ഒരു പദ്ധതിയുണ്ടാക്കി പണം ചെലവിടേണ്ടതു് ഈ സാമ്പത്തികസമയത്താണ്. ഗ്രാമാഭിവൃദ്ധിക്കു് ഏററവും പ്രധാനമായി വേണ്ടതു ഗതാഗതസൗകര്യങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുക എന്നുള്ളതുതന്നെയാണ്. ഗവൺമെന്റു് ഈ കാര്യത്തിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ പതിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

സർ, ഗ്രാമീണജനങ്ങളുടെ ആരോഗ്യസമ്പാദനത്തിനുവേണ്ടിയും ഗവൺമെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധ വേണ്ടിടത്തോളം പതിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സർ, യുണൈറഡ് കിംഗ്ഡത്തിൽ ൧൧൩ ജനങ്ങൾക്കു ഒരു ഡാക്ടരും, ൪൩൫ പേർക്കു ഒരു നേഴ്സും വീതമുണ്ട്. ഇൻഡ്യയിൽ ൬൦൦൦ പേർക്കു ഒരു ഡാക്ടർവീതമുണ്ട്. തിരുവിതാംകൂറിലെ കണക്കുനോക്കിയാൽ ൩൦,൦൦൦ പേർക്കു ഒരു ഡാക്ടർപോലുമില്ലെന്നു കാണുന്നു. ഇത്ര മുതലെടുപ്പുള്ള ഈ രാജ്യത്തു ജനങ്ങളുടെ ആരോഗ്യപാലനത്തിനുവേണ്ടി കുറേക്കൂടി കൂടുതൽ തുക അനുവദിക്കാവുന്നതാണ്. ഓരോ പകുതിയിലും കുറഞ്ഞതു പതിനായിരം ജനങ്ങൾ ഉണ്ട്. കുറഞ്ഞതു് ഒരു ആശുപത്രിവീതം ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഓരോ ആശുപത്രികളിലും ഓരോ ഡാക്ടരും ഓരോ ലേഡി ഡാക്ടരും ഒന്നോ രണ്ടോ നേഴ്സുകളും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ പദ്ധതി രാജ്യത്തിനു് ഇത്ര

[Mr. N, Narayana Kurup.]

മേൽ ഭദ്രതരമായ ഒരു സാമ്പത്തികനില ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന ഈ കാലത്ത്, രാജ്യരക്ഷക്കും ജനക്ഷേമത്തിനുംവേണ്ടി എന്തും ചെയ്യാൻ തയ്യാറായിരിക്കുന്ന ഒരു ദിവാൻജിയുള്ള കാലത്തു, നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ എന്നാണു ഇതു നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ പോകുന്നതെന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. അതുപോലെ പകുതികൾതോറും ആയുർവേദ ഗ്രാൻറുവൈദ്യശാലകളും അനുവദിക്കേണ്ടതാണ്.

ആരോഗ്യരക്ഷക്കു അത്യന്താപേക്ഷിതമായിരിക്കുന്ന ഒന്നാണു ശുദ്ധജലം. ഇതിലേക്കു ബഡ്ജററിൽ ഗണ്യമായ ഒരു തുകയും കൊള്ളിച്ചിട്ടില്ല. ചവറമുതൽ അന്ധകാരറിവരെ കായലോരങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്നവർക്കും ഉദ്ദേശം പതിനാലു പകുതികളുള്ള കുട്ടനാട്ടിലും ശുദ്ധജലം കിട്ടാതെ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്നുണ്ട്. ഇതിനെപ്പററി ഗവണ്മെൻറു ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടേയില്ലെന്നു പറയേണ്ടിവന്നതിൽ വ്യസനിക്കുന്നു. ഈ പ്രദേശങ്ങളിൽ ഓരോ പകുതിയിലും ഓരോ ട്യൂബുവെൽ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു ഗവണ്മെൻറു ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. അതിനു പ്രത്യേകം പണം അനുവദിക്കണം. ഇതിനുംപുറമെ അനേകവർഷങ്ങളായി അനേകലക്ഷം രൂപാ ചെലവുചെയ്തു അപൂർണ്ണമാക്കിയിട്ടിരിക്കുന്ന പ്രധാനറോഡുകളും തോടുകളും പൂർത്തിയാക്കേണ്ടതുണ്ട്. ആലപ്പുഴ-ചേർത്തല തോടും അമ്പലപ്പുഴ-തിരുവല്ലാ റോഡും രണ്ടു പ്രധാനകാര്യങ്ങളാകയാൽ ഉടനടി പൂർത്തിയാക്കേണ്ടതും അല്ലാത്തപക്ഷം പുനരുദ്ധാരണപദ്ധതിയിലെങ്കിലും ഉൾപ്പെടുത്തി തീർക്കേണ്ടതുമാണ്.

ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലെ കൃഷി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തണമെങ്കിൽ കന്നുകാലികളുടെ സംരക്ഷണത്തിൽ നാം കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിച്ചേ തീരൂ. കന്നുകാലിസംരക്ഷണത്തിനുവേണ്ടി വളരെ വളരെ തുഛമായ ഒരു സംഖ്യ മാത്രമേ ബഡ്ജററിൽ നീക്കിവച്ചിട്ടുള്ളു. ഗവണ്മെൻറ് ഈ തുറയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ അവിടവിടെ ഏതാനും ചില വെററിനറി ഡാക്ടർമാരെ നിയമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവർക്കു ഒരു മാസത്തിൽ ൨൦ ദിവസവും സക്കീട്ടു പോകണം. കുട്ടനാട്ടിൽനിന്നും കന്നുകാലികളെ കെട്ടുവള്ളത്തിൽ കയററി വെററിനറി ഇൻസ്പെക്ടരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നാൽ അദ്ദേഹത്തെ അവിടെ കാണുകയില്ല. അദ്ദേഹം വരുന്നതുവരെ ഈ കന്നുകാലിയേയും വച്ചുകൊണ്ടു അവിടെ താമസിക്കുന്നതിനു വളരെ ക്ലേശവും ബുദ്ധിമുട്ടും സഹിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. കെട്ടിസൂക്ഷിക്കുവാൻ ആശുപത്രികളിൽ സ്ഥലമില്ല. സർ, ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകൊണ്ട് ജനങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ പ്രയോജനമുണ്ടാകണമെങ്കിൽ

കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നു വേർതിരിക്കണം. സകല പരിഷ്കൃത രാജ്യങ്ങളിലും അപ്രകാരം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ എന്താണു അതിനു വൈഷമ്യമെന്നു എനിക്കു അറിയാൻ കഴിയുന്നില്ല. കൊച്ചിയിൽ ഇതു കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും മാററിയിട്ടുണ്ടു്. പത്തോ പന്ത്രണ്ടോ മൃഗവൈദ്യന്മാർ മാത്രമുള്ള കൊച്ചിയിൽ ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും, മാററിയിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു തിരുവിതാംകൂറിൽ ഇപ്പോഴും ഇതിനെ കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൻെറ കീഴിൽ വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു് എന്തുകൊണ്ടാണെന്നു എനിക്കു എത്ര ആലോചിച്ചിട്ടും മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. ഇവിടത്തെ മൃഗവൈദ്യത്തിനു കൂടുതൽ പ്രാഗൽഭ്യം ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും വേർതിരിച്ചു് ഒരു മൃഗവൈദ്യവിദഗ്ദ്ധൻെറ കീഴിൽ പ്രത്യേക ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു ആക്കേണ്ടതത്യാവശ്യമാണു്. മൃഗവൈദ്യത്തിനെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിലേക്കു ഡാക്ടർ മില്ലർ ഒരു പദ്ധതി നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു. അദ്ദേഹം വെററിനറി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ തിരുവിതാംകൂറിൽമാത്രം കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ നിന്നും വേർതിരിക്കുന്നതിനോടു യോജിക്കുന്നില്ല, എന്നു തോന്നുന്നു. പത്തു ആശുപത്രികൾ മാത്രമുള്ള കൊച്ചിയിൽ ആ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും മാറേറണ്ടതാണെന്നും രണ്ടു റിലീവിംഗ് മൃഗവൈദ്യന്മാർ എപ്പോഴും ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നും ശുപാർശ ചെയ്തു ഡാക്ടർ മില്ലർ തിരുവിതാംകൂറിൽ വന്നപ്പോൾ അതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ആശുപത്രികളും വൈദ്യന്മാരുമുള്ള ഇവിടത്തെ വെററിനറി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു ഇവിടത്തെ കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും മാറുന്നതിനോടു അനുകൂലിക്കാതിരുന്നതു അദ്ദേഹത്തിനെ അനുഗമിച്ചിരുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ഏതദ്വിഷയകമായ ഉപദേശങ്ങളുടെ തകരാറുകൾകൊണ്ടാണെന്നാണു എനിക്കു തോന്നുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു കർഷകജനതക്കു ഈ കാര്യത്തിൽ ഏതെങ്കിലും നിലയിലുള്ള ആശ്വാസം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കണമെന്നു തിരുവിതാംകൂർ ഗവൺമെൻറിനു ആത്മാർത്ഥമായ വിചാരമുണ്ടെങ്കിൽ ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും വേർതിരിച്ചു് ഒരു പ്രത്യേക വിദഗ്ദ്ധൻെറ കീഴിലാക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതാണു്. ഫിഷറിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു യൂണിവേഴ്സിററിയുടെ കീഴിലിരുന്ന കാലത്തും, വേർതിരിച്ചതിനുശേഷവും, മത്സ്യവ്യവസായത്തിനുണ്ടായിട്ടുള്ള ത്വരിതപുരോഗമനം തന്നെ ഇതു വേർതിരിക്കുന്നതിനു ഗവൺമെൻറിനെ പ്രേരിപ്പിക്കേണ്ടതായിരുന്നു.

[Mr. N. Narayana Kurup.]

ഗതാഗതസൌകര്യം വളരെ കുറഞ്ഞ ഒരു പ്രദേശമാണല്ലോ കുട്ടനാട്ട്. അവിടെ ൪ പകുതികളുണ്ടു്. ഈ പകുതികളിലെ കന്നുകാലികളുടെ സംരക്ഷണാവശ്യത്തിലേയ്ക്കു കുമരകം, നെടുമുടി, പുളിങ്കുന്നു, കോഴിമുക്കു എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഓരോ മൃഗാശുപത്രി സ്ഥാപിച്ചുതരേണ്ടതാണ്. തൽക്കാലം അതിനു നിവൃത്തിയില്ലെങ്കിൽ സകല സജ്ജീകരണങ്ങളോടുകൂടി മോട്ടോർബോട്ടിൽ ഒരു സഞ്ചാര ഡിസ്പെൻസറിയെങ്കിലും സ്ഥാപിച്ചുതരണം. ഈ കാര്യം മി. കെ. ആർ. നാരായണയ്യർ പണ്ടു കൃഷി ഡയറക്ടരായിരുന്നപ്പോൾ ൧൧൧൩-ാമാണ്ടുമുതൽ ഞാൻ ആവർത്തിച്ചാവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു, കാര്യത്തിൻെറ ഗൌരവം കൊണ്ടുമാത്രമാണ്.

Mr. K. R. Narayana Aiyar: There is provision in the budget for the opening of a Veterinary Hospital.

Mr. N. Narayana Kurup: സർ, ഇവിടെ ആളോഹരിഭാഗവും മററും വന്നു ആളോഹരി കൃഷിസ്ഥലം ൪൦ സെൻറായിട്ടുണ്ടു്. കൃഷിസ്ഥലത്തിനു വിസ്തീർണ്ണം കൂട്ടാനും തരമില്ല. എന്നാൽ പരസ്പരസഹായതത്വത്തിൽ കൃഷിചെയ്യിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഉടമസ്ഥാവകാശത്തിനു നാശമില്ലാതെ വിസ്തീർണ്ണം കൂട്ടി കൃഷിചെയ്യാനുതകുന്നതാണ്. അതിനാൽ അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു പദ്ധതി നിശ്ചയിച്ചു് നിയമമുണ്ടാക്കി കൃഷിചെയ്യിക്കുന്നതിനുടനടി ഏർപ്പാടുകൾ തുടങ്ങേണ്ടതാകുന്നു.

അഞ്ചലാഫീസിൽ കാർഡും കവറും കിട്ടുന്നില്ലെന്നുള്ള പരാതി ഉണ്ടായപ്പോൾ കവറുകൾ എല്ലാം കച്ചവടക്കാരും മററു പ്രൈവറേറജൻസികളും പൂഴ്ത്തിവച്ചിരിക്കുകയാണെന്നു ദിവാൻ പ്രസിഡൻറവർകൾ പറകയുണ്ടായി. ദിവാൻജി അവർകൾ ഈ വിഷയത്തിൽ തെററിദ്ധരിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നു തോന്നുന്നു. അഞ്ചലാഫീസിൽ കവർ കിട്ടാതായപ്പോൾ കടകളിലും അതു ലഭിക്കുന്നില്ല. ഉൾനാട്ടുകളിൽ താമസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു കച്ചവടക്കാർ മുഖേനയാണു കവറുകൾ സാധാരണയായി ലഭിക്കുന്നതു്. എൻെറ അന്വേഷണത്തിൽ കവർ കിട്ടാതിരിക്കുവാനുള്ള കാരണം വേറെയാണെന്നു കാണുന്നു. കവറുണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള കൺട്രാക്ററ് പണമില്ലാത്തവർക്കു കൊടുക്കും. കുറച്ചുകവറുകൾ ഉണ്ടാക്കി അതിൻെറ പണം വാങ്ങി കൂലികൊടുത്തു പിന്നെയും കുറച്ചുണ്ടാക്കിവരുന്നതാണു ഒന്നാമത്തെ കുഴപ്പം. രണ്ടാമത്തു്, വെറും കവറിനു വില കൂടുതലാകയാൽ വലിയ വലിയ കമ്പനിക്കാരും കച്ചവടക്കാരും വ്യവസായികളും വളരെ അധികം കവർ വാങ്ങി സൂക്ഷിക്കുന്നതു

മാണ്. അതുകൊണ്ടു വലിയ കൺട്രാക്ററന്മാർക്കു കൺട്രാക്റ്റു കൊടുക്കണം. ധാരാളം കവറുകൾ ഉണ്ടാക്കിവയ്ക്കണം. ഈ കുഴപ്പത്തിനു കച്ചവടക്കാർ ഒളിച്ചുവയ്ക്കുന്നെന്നു പറയുന്നതബദ്ധമാണ്. അഞ്ചലാഫീസിലേയ്ക്കു ഒന്നും രണ്ടും മൈൽ ദൂരമുള്ള പല ഗ്രാമങ്ങളിലും ചില്ലറ കച്ചവടക്കാരുടെ സഹായത്താലാണു കവറുകൾ സമയത്തു കിട്ടുന്നതു്. അവർ വിൽക്കരുതെന്നു പറഞ്ഞാൽ ഗ്രാമവാസികൾ വിഷമിക്കും. ഗ്രാമീണജനങ്ങളെ കരുതിയെങ്കിലും അഞ്ചൽ കവറുകൾ വാങ്ങി വിൽക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യം കച്ചവടക്കാർക്കു കൊടുക്കേണ്ടതാണ്.

President : The honourable member will finish soon.

Mr. N. Narayana Kurup : I will finish in 2 minutes.

President : There are twelve members who want to speak and there are only 15 minutes more.

Mr. N. Narayana Kurup : അഞ്ചൽ ഉരുപ്പടികളും മററും മൂന്നും നാലും ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാണ് ഇപ്പോൾ കിട്ടിവരുന്നതു്. കർക്കടകം ൨-ാംതീയതിയിലെ ഗസററ് ൯-ാംതീയതിയിലും, ൯-ാംതീയതിയിലെ ഗസററു ൧൬-ാംതീയതിയിലും, ൧൬-ാംതീയതിയിലെ ഗസററ് ൨൩-ാംതീയതിയിലും മററുമാണു ഇപ്പോൾ കിട്ടിവരുന്നതു്. ഈ കാലതാമസം കൊണ്ടു പലക്കും പലവിധത്തിലുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ നേരിടുന്നുണ്ട്. ഗസററിൽ പല ഡിപ്പാർട്ടുമെൻററൽ നോട്ടിഫിക്കേഷൻസ് ഉണ്ടു്. സർജൻ ജനറൽ കർക്കടകം ൯-ാംതീയതിയിലെ ഗസററിൽ ഒരു നോട്ടിഫിക്കേഷൻ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. ആ നോട്ടിഫിക്കേഷൻ അനുസരിച്ച് കർക്കടകം ൧൫-ാംതീയതിക്കകം അപേക്ഷകൾ അയച്ചിരിക്കണമെന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ കർക്കടകം ൧൬-ാംതീയതിയാണ്, ൯-ാംതീയതിയിലെ ഗസററ് ആലപ്പുഴ കിട്ടിയതു്. തന്നിമിത്തം പലക്കും അപേക്ഷ അയക്കാൻ സാധിക്കാതെ വന്നിട്ടുണ്ടു്. ഈ മാതിരിയിലും അഞ്ചൽ കുഴപ്പമുണ്ടു്. ഇതു പരിഹരിക്കുന്നതിനു ഗവൺമെൻറു വേണ്ട നിർദ്ദേശം കൊടുക്കേണ്ടതായിരിക്കുന്നു.

President : Hereafter in order to give some scope to other honourable members, I will give only five minutes.

Mr. K. C. Chandy : The Financial Secretary has presented to us a surplus budget. This has been made possible because of the war conditions and the alertness on the part of the Financial Secretary to cash in on, for revenue purposes, a part of the increased financial resources of the people. From 1116 onwards, taxation both direct and indirect was resorted to by Government. I am not proposing to deal with the various items under which this additional taxation has been made. But, I am appalled at the pro-

[Mr. K. C. Chandy.]

posal contained in the Financial Secretary's speech regarding the new system of taxation that is proposed to be adopted.

Sir, no one will question the fact that agriculture is the key industry of our State. The Agricultural Debt Redemption Committee, in their Report, expressed deservedly how much we owe to agriculture, and at page 69 of the State Manual, Volume III, a glowing tribute to the fact that we owe the wealth of the country to agriculture, has been paid. And in your own words, Sir, "we depend to a large extent and must depend to a larger extent in future upon the intensification of our agricultural production". Therefore, any action on the part of the State or the people which prevents this intensification of our basic industry and checks enterprise and initiative will be ruinous to our State.

I am afraid, Sir, that the new proposal of levying a basic land tax and lowering the taxable agricultural income to the level of Rs. 2,000, will nip in the bud the natural inducements of the agriculturists to improve their lands. Experience of the present mode of assessment of income-tax on agricultural incomes above Rs. 5,000 leads me to believe that we will only be reinstating the evils mentioned in Section 31 of the Revenue Settlement Proclamation of 1061, if the agricultural income of the level of Rs. 2,000 is sought to be taxed. For these reasons, the future economic effects of this scheme deserve careful study.

Government have not placed before this House the details concerning the new taxation. I do not know whether they have themselves collected the details. We are simply told that there will be a uniform basic land tax throughout the State and that there will be a levy of tax on the agricultural incomes of Rs. 1,500 or Rs. 2,000. Before we are asked to accept the principle of this taxation, it would have been better if Government had appointed a committee and asked them to go into the whole question and then presented this proposal in the form of a Bill. In that case it would have been possible for us to devote more attention to this subject and it would have also enabled the members on this side of the House to study the details of so intricate and complex a problem as this. The time is not yet past, and I would urge upon the Government that this suggestion is availed of.

When the imposition of a tax on agricultural incomes above Rs. 5,000 was foreshadowed in the speech introducing the Budget for 1119, some members on this side of the House were apprehensive. You, Sir, then assured us thus :—Page 50 of the Council proceedings, Vol. 22 No. 2. "The question of agricultural income tax or any other tax is not taken up as an end in itself. When inflationary tendencies exist, that would be done. The moment deflation starts all these steps will have to be retraced". That was the assurance which you gave them.

President: That stands.

Mr. K. C. Chandy: The estimate of income from agricultural income tax on incomes above Rs. 5,000 was then put at Rs. 9 lakhs only. In effect it has now swelled up to Rs. 22 lakhs to 19 and odd lakhs under the Administration Report for 1119 and to something about 22 lakhs in 1120. The assurance then given by you, Sir, seems to have been conveniently forgotten now by the Financial Secretary.

The only justification for changing the mode of taxation is the same as what was put forward by Sir Norman Strathie in Madras, namely, equalisation of tax. When the Revenue Settlement Proclamation of 1061 was issued, the difference in taxation between the North and South Travancore was also taken into consideration. The settlement which followed the Proclamation took into consideration, the fertility of the soil, the location of the soil and other factors. Tax was levied according to the productivity of the soil.

Now let us examine the point whether the new scheme will bring about equalisation. By statistics I can show that it will not. On the other hand, it will only bring greater inequality. I will take the instance of two land owners, one in the Karinilam area in Vaikom taluk and the other in the Nanjinad area. Let us assume that these two land owners hold only five acres each and that they are not taxed to the agricultural income tax. Now, under the proposed scheme both these land owners will have to pay Rs. 4-6-0 per year as land tax. In three years they will each pay three times that, *i. e.* Rs. 13-2-0. But, what is the difference in benefit of the two owners? The man in the double crop area will have the benefit of taking six crops, while the man in the Karinilam area will have the benefit of only one crop, as his land can be cultivated only once in three years, and yet he will have to pay the same tax. Is not this an inequality?

There is another aspect..........

Mr. G. Ravi Varma: Suppose the land tax is abolished, will there not be this difference?

Mr. K. C. Chandy: I am for continuing the land tax according to the productivity of the land.

There is yet another point which has escaped the notice of the Government. There are big land holders, the cultivators of the so called money crops, in North Travancore. They are now paying two to three rupees per acre as land tax, and are also assessed to agricultural income tax under the existing scheme of taxing agricultural incomes above Rs. 5,000. Under the new taxation, they will not have to pay a pie more, whereas the poor man alone will be charged to income tax. The rich land holder will on the other hand get a reduction in land tax. So this scheme will only benefit

[K. C. Chandy.]

the big land holders who are now paying two or three rupees per acre. This being the case, I submit that there is no necessity for changing a system which has stood the test of time.

Mr. K. G. Narayana Panicker: I think I must congratulate the Financial Secretary for the excellent schemes set forth in the budget. I shall confine my observations to certain points in it. The first reference must be about the land tax. I do welcome the idea of introducing the new principle of taxation. Sir, when a country is prospering in industry and commerce, it is only natural to expect that enterprising business men must be asked to pay more and the poor land-holders or the poor villagers are, to a certain extent, to be relieved of their burden. In the Cochin State, the income from income-tax is Rs. 32 lakhs while the Land Revenue yields only to Rs. 12 lakhs. So the proportion is, the income from income-tax is 2 2/3 times that of the income from Land Revenue. And naturally when the country is prospering, such a proportion is likely to increase. In Travancore it is only just that we should expect that the earning business man pays more and the poor villager is given some relief.

In this connection, I may be permitted to point out one fact. That is, the allotment to the Devaswoms should not be reduced due to this change. Now 40 per cent. of the income from the Ayacut and Sanchayam revenue goes to the Devaswom funds. The records show that many of the Devaswom lands were assumed......

Mr. G. Narayana Aiyar: May I know whether Government have not fixed a minimum of Rs. 15 lakhs for the Devaswoms?

Mr. K. G. Narayana Panicker: The Devaswom Proclamation says that 40 per cent........

President: Over Rs. 15 lakhs.

Mr. K. G. Narayana Panicker: When the revenue......

President: I do not think the honourable member need express any fear in regard to it.

Mr. K. G. Narayana Panicker: There was a suggestion yesterday that the present tax will be applied only to pandarapattom lands. My submission is, when the Kudiyan......

President: Order, order. All that I said was that the materials for starting the taxation are available. Taxation can be started with regard to pandarapattom lands now. Government are considering the whole question, including the Edavagais and the general tenures and the inter-actions to the whole system and will appoint a special officer who will make full enquiries and report on what necessary changes should be made with a view to making them come into line with the general scheme.

Mr. K. G. Narayana Panicker: My only anxiety was that it must apply equally to all. The relief to pandarapattom land-holder and jenmom land-holder must be equal, since both of them must pay the agricultural income-tax. I wish to make a few observations about the Post-war Reconstruction Schemes. I am certainly glad that big schemes will come into operation both in the North as well as in the South. But, may I point out, Sir, that the people in Central Travancore are also anxious to be benefited by such schemes. I have to make only one suggestion. The necessity was pointed out every now and then, that there must be a land route connecting the commercial towns in Central Travancore with Alleppey. If any such scheme is brought into operation, it will be welcome to us.

About transport, I wish to add a word. My wish is that the line may be extended through the main routes in Travancore so that we may also have the benefits of that system.

President: As soon as we get more vehicles, we expect to extend the line. That is the idea of Government.

Mr. K. G. Narayana Panicker: I may also say that the lines through the backwaters may also be taken up by Government.

Mr. N. Madhavan Namboothiri (*Travancore Jenmies*): സർ, സഹോദരസംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് മാതൃകായോഗ്യമായിത്തീരത്തക്കവണ്ണം ഒരു ബഡ്ജറ്റു രൂപീകരിച്ചുകാണുന്നതു തിരുവിതാംകൂറുകാർക്കെല്ലാവർക്കും അഭിമാനകരം തന്നെയാണു. ഈ രാജ്യം ഇൻഡ്യയിലുള്ള മററു നാട്ടുരാജ്യങ്ങളുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കുമ്പോൾ പല കാര്യത്തിലും മെച്ചമായ ഒരു സ്ഥാനം തിരുവിതാംകൂറിനുണ്ടെന്നുള്ളതു അവിതർക്കിതമാണ്. യുദ്ധം ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ സാമ്പത്തികമായി "ക്രമപ്രവൃദ്ധമായി പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ രാജ്യത്തിനു യുദ്ധത്തിനുശേഷവും വരവിനങ്ങൾക്കു കുറവുണ്ടാകുവാൻ ന്യായമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അടുത്ത ഭാവിയിൽ ഉൽപ്പന്നങ്ങളുടെ വില കുറയുമെന്നും തന്നിമിത്തം നമ്മുടെ വരവിനു സാരമായ ക്ഷീണം സംഭവിക്കുമെന്നും ചിലർ ഭയപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും, പുതിയ വ്യവസായങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനും ഉള്ളവ തന്നെ കൂടുതൽ വിപുലപ്പെടുത്തുന്നതിനും ഗവണ്മെൻറു തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് അങ്ങിനെ ഭയപ്പാടിന് ആവശ്യമില്ലെന്നാണ് എൻെറ

[Mr. N. Madhavan Namboothiri.]

അഭിപ്രായം. ഇപ്പോൾ യുദ്ധം ഏതാണ്ട് അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ഭയങ്കര മഹാമാരിയുടെ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ നാം അനുഭവിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നതേ ഉള്ളു. വരുന്ന രണ്ടോ നാലോ കൊല്ലത്തേക്ക് യുദ്ധം നിമിത്തം വന്നിട്ടുള്ള പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ ഭയങ്കരമായിരിക്കും. തന്നിമിത്തം പലേ തരത്തിലുള്ള ചേതങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പുനരുദ്ധാരണ പ്രവൎത്തികളും നടത്തേണ്ടിവരും. അതിലേക്ക് വളരെ ധനം വ്യയം ചെയ്യേണ്ടതായും വരും. അതുകൊണ്ട് യുദ്ധാനന്തര പുനരുദ്ധാരണ സംവിധാനപദ്ധതിക്കുവേണ്ടി നല്ല ഒരു സംഖ്യ ഇപ്പൊഴേ ഗവണ്മെൻറു നീക്കിവച്ചിരിക്കുന്നതു ബുദ്ധിപൂൎവ്വവും ന്യായവും തന്നെയാണ്.

യുദ്ധം കഴിയുന്നതോടുകൂടി യുദ്ധസേവനത്തിനായി പുറത്തു പോയിരിക്കുന്നവർ തിരികെ മടങ്ങിവരും. അവൎക്കു ഇതുപൎയ്യന്തം കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന വരവ് മേലാൽ കിട്ടുകയില്ല എന്നും വരും. അതിനാൽ യുദ്ധാനന്തരപുനരുദ്ധാരണസംവിധാനപദ്ധതിക്കായി നീക്കി വച്ചിട്ടുള്ള പണം അവരുടെ സഹായത്തിനുവേണ്ടി ചെലവാക്കുന്നതു കൂടുതൽ നന്നായിരിക്കും.

അടുത്ത ഭാവിയിൽ ഉൽപ്പന്നങ്ങൾക്കു വില കുറയുമെന്നുള്ളതു തീൎച്ചയാണ്. തന്മൂലം യുദ്ധത്തിനുശേഷം വലിയ ക്ലേശങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടതായി വരും. പോരെങ്കിൽ യുദ്ധസേവനത്തിനായി പോയിരിക്കുന്നവർ തിര്യെ വരികയും ചെയ്യും. പഴയ യുദ്ധം യൂറോപ്പിനെ മാത്രമേ ബാധിച്ചിരുന്നുള്ളു. ഇപ്പോഴത്തെ യുദ്ധം ലോകം, മുഴുവൻ വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇതിൻെറ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ പഴയ യുദ്ധത്തെക്കാൾ വളരെ ഭയങ്കരങ്ങളായിരിക്കും. അതു ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ഭയങ്കരമായിരിക്കും. അതിനാൽ യുദ്ധാനന്തരപുനരുദ്ധാരണസംവിധാനപദ്ധതികൾക്കായി നീക്കിവച്ചിട്ടുള്ള തുക പട്ടണങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, ഉൾനാട്ടുകളിലും ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലുമാണ് കൂടുതലായി ചെലവാക്കേണ്ടതെന്നു ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു. ഈ തുക ഉൾനാട്ടുകളിലെ തോടുകൾ, റോഡുകൾ, മുതലായവ കൂടുതലായി ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും ഉള്ളവയെ നന്നാക്കുന്നതിനും അങ്ങിനെ അവിടത്തെ ഗതാഗതസൗകൎയ്യങ്ങളേയും കുടിൽവ്യവസായസാദ്ധ്യതകളേയും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി വിനിയോഗിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും. ഈ രാജ്യത്തിൻെറ ചെറിയ ഘടകമായ ഓരോ പകുതിതോറും അനുദ്യോഗസ്ഥപ്രാധാന്യമുള്ള പഞ്ചായത്തുകൾ സ്ഥാപിച്ചു അവർ മുഖാന്തരം ഗ്രാമങ്ങളിലെ ഭരണപരമായ കാൎയ്യങ്ങൾ നടത്തുന്നതു നല്ലതാണെന്നും എനിക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ട്. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നപക്ഷം ഓരോ ഗ്രാമത്തിലും ആവശ്യ

മുള്ള ഗതാഗതസൗകര്യങ്ങളും മുതലായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങളും ഗവണ്മെൻറിനെ ധരിപ്പിക്കുന്നതിനും അതനുസരിച്ചു ഗവണ്മെൻറിനു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും കൂടുതൽ സൗകര്യമുണ്ടായിരിക്കും.

മെഡിക്കൽഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെപ്പററി ഒരു വാക്കു ഞാൻ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ഗവണ്മെൻറു ഇപ്പോൾ ഏററവും വിപുലമായതോതിൽ സകല സജ്ജീകരണങ്ങളോടുംകൂടി മൂന്നോ നാലോ സ്ഥലങ്ങളിൽ ആശുപത്രികൾ സ്ഥാപിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു നല്ലതുതന്നെയാണ്. എന്നാൽ അതേ അവസരത്തിൽതന്നെ ഓരോ സ്ഥലത്തും ഇപ്പോൾ ഉള്ളതായ ആശുപത്രികൾ അതേനിലയിൽ തുടർന്നു നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുവാൻ അനുവദിക്കേണ്ടതാണ്.

President: The idea is to have a hospital for each pakuthy. But such a position will take time.

Mr. N. Madhavan Namboothiri: ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ മി: നാരായണക്കുറുപ്പു പറഞ്ഞതുപോലെ ഓരോ പകുതിതോറും ഓരോ ചെറിയ ആശുപത്രികൾ സ്ഥാപിച്ച് അവിടെ പ്രഥമശുശ്രൂഷ മുതലായ അത്യാവശ്യകാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനായി ഓരോ ഡാക്ടരേയും, ഓരോ നേഴ്സിനേയും ഓരോ മിഡ്‌വൈഫിനേയും നിയമിക്കുന്നതു വളരെ നന്നായിരിക്കും.

ഇനി ആയുർവേദത്തെ സംബന്ധിച്ചും എനിക്കു അല്പം പറയാനുണ്ട്. വടക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ എവിടെയെങ്കിലും ഒരു ആയുർവേദാശുപത്രി സ്ഥാപിച്ചുതരേണ്ടതാണ്. വടക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ നല്ല നിലയിൽ നടത്തുന്ന ആയുർവേദവൈദ്യശാലകൾപോലും പറയത്തക്കവണ്ണം ഒന്നുംതന്നെയില്ല. ഗവണ്മെൻറു ഇക്കാര്യം ഉടനെ ചെയ്തുതരണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു.

Mr. Revi Varma Valia Raja (*Edavaka*): സർ, തിരുവിതാംകൂറിൻെറ ഭരണസാരഥ്യം അങ്ങു ൧൧൧൨-ൽ കയ്യേററപ്പോൾ ൨൨൫ ലക്ഷം രൂപാ ആയിരുന്ന മുതലെടുപ്പ് വർദ്ധിച്ചു വർദ്ധിച്ചു ൧൧൨൧-ൽ എത്തിയപ്പോൾ ൩൨൧ ലക്ഷം രൂപയായിരിക്കുന്നു എന്ന വസ്തുത ചിന്തിക്കുമ്പോൾ അങ്ങയുടെ ഭരണപാടവത്തേയും സൂക്ഷ്മമായ കാര്യനിർവ്വഹണകുശലതയേയും പററിയുള്ള ഒരു സാമാന്യജ്ഞാനം ആർക്കും ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. നാട്ടുരാജ്യങ്ങളുടെ ഗണനയിൽ തിരുവിതാംകൂറിനു മൂന്നാമത്തെ സ്ഥാനം മുതലെടുപ്പിൽ സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു ഒരു വിശേഷവിധിയായിരിക്കുന്നു.

[Mr. Revi Varma Valia Raja.]

സർ, എനിക്ക് ആദ്യമായി പറയാനുള്ളത് ഇന്നത്തെ ഭൂനികുതി സമ്പ്രദായത്തെപ്പററിയാണ്. പുതിയ ഒരു കണ്ടെഴുത്തുമൂലം നികുതി ഈടാക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഒരു പരിഹാരം കണ്ടുപിടിക്കുക എന്നുള്ള വിഷമപ്രശ്നത്തിൽനിന്നു ഗവണ്മെൻറു പിന്മാറി ബേസിക്ക് ടാക്സ്, ഇൻകംടാക്സ എന്നിങ്ങനെ രണ്ടുതരമായി കരംപിരിക്കുവാൻ ഇപ്പോൾ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ നിർദ്ദേശത്തെ ഒരു ഇടവക പ്രതിനിധി എന്ന നിലയിൽ ഞാൻ സർവാത്മനാ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ ഭൂമികൾ പലയിനങ്ങളിലും പെട്ടതായതുകൊണ്ട് നികുതിപിരിക്കുന്ന വിധത്തിൽ ഈ എല്ലാ ഭൂവിഭാഗങ്ങളേയും ഒരേരൂപത്തിൽ പരിഗണിക്കപ്പെടുമോ എന്നു ഞങ്ങൾക്കു സംശയമുണ്ട്. പുതിയ സമ്പ്രദായം അനുസരിച്ച് ഇടവകഭൂമികളിൽനിന്നും നികുതി ഈടാക്കുന്ന പക്ഷം അവക്കു ചില നഷ്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാകാൻ വഴിയുണ്ടെന്നാണ് ഞാൻ ഊഹിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഇതേസംബന്ധിച്ച് ശരിയായ കണക്കുകൾ വരുത്തി ഇടവകക്കാരുമായി ആലോചിച്ചുവേണം ഗവണ്മെൻറ് ഈ കാര്യം മുമ്പോട്ടു കൊണ്ടുപോകുവാൻ എന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. അല്പസ്വല്പം ത്യാഗങ്ങൾ സഹിച്ചും ഗവണ്മെൻറിൻെറ ഈ പുതിയ പദ്ധതിയെ വിജയകരമാക്കിത്തീർക്കുവാൻവേണ്ടി എന്തും ചെയ്യുവാൻ തയ്യാറുള്ളവരാണ് ഞങ്ങൾ. എന്നാൽ ക്രമത്തിലധികമായ ത്യാഗം ചെയ്യുവാൻ ഗവണ്മെൻറു ഞങ്ങളോടു ആവശ്യപ്പെടുകയില്ലെന്നു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു.

അടുത്തതായി എനിക്കു പറയുവാനുള്ളത് ആയുർവേദവൈദ്യശാലകളെപ്പററിയാണ്. എത്രയോ കൊല്ലമായി പരമ്പരയായി നടന്നുവരുന്ന ഒരു വൈദ്യസമ്പ്രദായമാണ് ആയുർവേദം. ഈ സമ്പ്രദായത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെൻറു ഇത്ര വൈമനസ്യം കാണിക്കുന്നതു എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് എത്ര ആലോചിച്ചിട്ടും മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ഏകദേശം ൧൫ ലക്ഷം രൂപാ അലോപ്പതിവൈദ്യസമ്പ്രദായത്തിനുവേണ്ടി ചെലവാക്കുന്ന ഗവണ്മെൻറ് കേവലം ഒരു ലക്ഷത്തിൽ ചില്വാനം രൂപാ മാത്രമാണ് ആയുർവേദത്തിനുവേണ്ടി ബഡ്ജററിൽ നീക്കിവച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു കാണുമ്പോൾ ഇതിനോടു എന്തോ പ്രത്യേകമായ ഒരു പക്ഷപാതംതന്നെ ഗവണ്മെൻറിനുണ്ടോ എന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നതാണ്. ഇന്നു ഒരു വലിയ ഡാക്ടരുടെ ഗൃഹത്തിൽ തന്നെ എണ്ണയോ, കുഴമ്പോ, നെയ്യോ വേണമെങ്കിൽ ആയുർവേദവൈദ്യനെ ആശ്രയിക്കേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. ഇത്ര പാരമ്പര്യവും മാഹാത്മ്യവുമുള്ള ഒരു ചികിത്സാസമ്പ്രദായത്തെപ്പററി, അങ്ങു തിരുവിതാംകൂർ ദിവാൻ

പദം അലങ്കരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്ത്, ഇത്ര അവഗണനയോടുകൂടി പെരുമാറുവാൻ ഇടവന്നല്ലോ എന്ന സംഗതി ഓർക്കുമ്പോൾ എനിക്കു സങ്കടം തോന്നുന്നു. ആർഷസംസ്കാരവുമായി ധാരാളം പരിചയം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ആളും ആയുർവേദ ചികിത്സാസമ്പ്രദായത്തിന്റെ വൈശിഷ്ട്യങ്ങൾ നല്ലവണ്ണം ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളയാളും ആയ ദിവാൻജി അവർകൾക്ക് ഇത്ര തുച്ഛമായ ഒരു തുക ആയുർവേദത്തിനുവേണ്ടി അനുവദിക്കുവാൻ എങ്ങനെ ഹൃദയമുണ്ടായി എന്ന ശങ്കയും എനിക്ക് ഇല്ലാതില്ല.

ഇപ്പോൾ തിരുവനന്തപുരത്തുള്ള ആയുർവേദഫാർമസികൊണ്ട് തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറുകാർക്ക് വല്ല ഗുണവും ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടെന്നല്ലാതെ വടക്കൻതിരുവിതാംകൂറുകാർക്ക് അതുകൊണ്ടു യാതൊരു ഗുണവും സിദ്ധിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ വടക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലും ആയുർവേദഫാർമസികൾ സ്ഥാപിച്ചു നടത്തേണ്ടതാണ്.

സർ, പിന്നോക്കസമുദായസംരക്ഷണത്തിനുവേണ്ടി അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള തുകയും വളരെ തുച്ഛമാണ്. വടക്ക് വാലന്മാർ എന്ന ഒരു സമുദായക്കാരുണ്ട്. ഏററവും ദയനീയവും ശോചനീയവുമായ നിലയിലാണ് അവർ അവിടെ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നത്. ഈ ഹാളിനോളം വിസ്താരമുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തു അഞ്ചും എട്ടും കുടുംബക്കാരാണ് ഇപ്പോൾ താമസിച്ചുവരുന്നത്. താമസിക്കുവാൻ വേണ്ടിടത്തോളം സ്ഥലം ലഭിക്കാത്തതുകൊണ്ടു ഇവർ വളരെ ക്ലേശങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവർക്കു വേണ്ടി അഞ്ചോ ആറോ കാളനികൾകൂടി ഗവൺമെൻറു സ്ഥാപിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്.

Mr. Sultan Muhiadheen (*Kalkulam and Vilavancode cum Neyyattinkara*) : സർ, മിച്ചമുള്ള ഒരു ബഡ്ജററ് അവതരിപ്പിച്ചതിൽ ഞാൻ ഫിനാൻഷ്യൽ സിക്രട്ടറിയെ അനുമോദിക്കുന്നു. സമയം അധികമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു ഒന്നുരണ്ടു സംഗതികൾ മാത്രം ചുരുക്കിപ്പറയാമെന്നാണുദ്ദേശിക്കുന്നത്.

ആദ്യമായി ഒരു മുസ്ലീമിനെ ദിവാൻപേഷ്കാരും ഡിസ്ട്രിക്ററ് മജിസ്ട്രേട്ടുമായി നിയമിച്ചതിൽ ഞാൻ ഗവൺമെൻറിനെ അഭിനന്ദിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അടുത്തതായി സെക്രട്ടറിയേററിലെ മുസ്ലീം പ്രാതിനിധ്യത്തെക്കുറിച്ച് എനിക്കു രണ്ടുവാക്കു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലെ എല്ലാ പ്രബലസമുദായങ്ങളിൽനിന്നും സെക്രട്ടറിയേററിൽ സൂപ്രണ്ടന്മാരായും അസിസ്റ്റൻറു സെക്രട്ടറിമാരായും സെക്രട്ടറിമാരായും നിയമിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും നാലഞ്ചുകൊല്ലം പരാതിപ്പെട്ടതിനുശേഷവും മുസ്ലീം സമുദാ

[Mr. Sultan Muhiadheen.]

യത്തിൽനിന്നും ആ ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ ആരെയും നിയമിച്ചിട്ടില്ല എന്നു വ്യസനസമേതം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മുസ്ലിം സമുദായത്തോടു വലിയ അനുകമ്പയുള്ള ഒരാളാണെന്നു പേർകേട്ട സചിവോത്തമൻ അടുത്ത അവസരത്തിലെങ്കിലും മുസ്ലിമിങ്ങളുടെ ഈ ന്യായമായ സങ്കടം പരിഹരിച്ചുതരണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

അടുത്തതായി എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു ബേസിക് ടാക്സിനെ സംബന്ധിച്ചാണ്. ഒരിക്കൽ നിശ്ചയിക്കുന്ന തുക മൂന്നോ അഞ്ചോ കൊല്ലമെങ്കിലും തുടരണമെന്നാണു എന്റെ അഭിപ്രായം. നമ്മുടെ ഉൽപ്പന്നങ്ങളുടെ വിലക്കൂടുതൽകുറവുകൊണ്ടു ആദായത്തിനും നികുതിക്കും വ്യത്യാസം വരാനിടയുള്ള പക്ഷവും ഗവണ്മെന്റും ജനങ്ങളുംകൂടി സഹിച്ച് കുറഞ്ഞതു മൂന്നുകൊല്ലത്തേക്കെങ്കിലും ആദ്യം നിശ്ചയിക്കുന്ന നികുതിതന്നെ തുടർന്നുകൊണ്ടു പോകാൻ തീരുമാനിക്കുന്നതായാൽ ഇതു സംബന്ധിച്ചു കീഴ്സിൽബന്ധികളിൽനിന്നും ഉണ്ടാകാൻ ഇടയുണ്ടെന്നു വിചാരിക്കുന്ന കുഴപ്പങ്ങൾക്കു ഒരു ശമനമുണ്ടാകുമെന്നാണു എന്റെ അഭിപ്രായം.

സർ, പബ്ളിക്ക്ഹെൽത്തു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനും, മെഡിക്കൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനുംവേണ്ടി ബഡ്ജറ്റിൽ നല്ല തുകകൾ അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ കൂടുതലായി സകല സൗകര്യങ്ങളോടുംകൂടി നാലു് ആശുപത്രികൾ തുറക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു്, സന്തോഷാവഹമാണ്. അതിൽ ഒരാശുപത്രി തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ എവിടെയെങ്കിലും സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലെന്നു കാണുന്നതിൽ ഞാൻ വ്യസനിക്കുന്നു. നെയ്യൂരിലും പുത്തേരിയിലും രണ്ടു മിഷൻ ആശുപത്രികൾ ഉണ്ടെങ്കിലും അവകൊണ്ടു ശസ്ത്രക്രിയ സംബന്ധിച്ചു കൂടുതൽ പ്രയോജനം ലഭിക്കുന്നുണ്ടെന്നല്ലാതെ സാധാരണ ചികിത്സക്കു അവിടെ വിദഗ്ദ്ധന്മാരില്ല. അതുകൊണ്ടു നാഗർകോവിലിൽ, അവിടെ ധാരാളം പ്രൈവററു പ്രാക്ററിഷണേഴ്സ് ഉണ്ടെന്നു പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും, മേൽപ്രകാരമുള്ള ഒരാശുപത്രി സ്ഥാപിച്ചുതരേണ്ടതു് എത്രയും ആവശ്യമാണു. കൽക്കുളം, വിളവംകോട്ട് ഈ താലൂക്കുകളിൽപ്പെട്ട പൊന്മന, തൃപ്പരപ്പ്, അരുമന, കളിയൽ മുതലായ പകുതികളിൽ മലമ്പനി നിമിത്തം വളരെ ആൾനാശം സംഭവിക്കുന്നുണ്ടു്. ഈ സംഗതിയിൽ ഗവണ്മെന്റു വേണ്ടവിധം ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചു വേണ്ട പ്രതിവിധി ഉണ്ടാക്കിത്തരണമെന്നു് പ്രത്യേകം അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

അടുത്തതായി എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു് മത്സ്യകയററുമതിനിരോധനത്തെ സംബന്ധിച്ചാണ്. യുദ്ധംതുടങ്ങി രണ്ടുമൂന്നു കൊല്ലത്തേക്കു

നിരോധനമേ ഇല്ലായിരുന്നു. ൧൧൧൯-ലാണു ഇതാദ്യം നടപ്പിലാക്കിയതു്. ൧൧൧൬-ലും ൧൧൧൭-ലും കയററി അയച്ചിരുന്നതിന്റെ ൧൦ ശതമാനം കയററി അയക്കാൻ അന്നു അനുവാദം ഉണ്ടായിരുന്നു.

President: The honourable member will be glad to know that the ban has been removed from today, or it will be taken away very soon.

Mr. Sultan Mohiadheen: മത്സ്യം കയററി അയക്കുന്നതിനുള്ള നിരോധനം ഗവണ്മെന്റു നീക്കിയിരിക്കുന്നതായി ദിവാൻപ്രസിഡന്റു് അവർകളുടെ പ്രസ്താവനയിൽ നിന്നു അറിയുന്നതിൽ ഗവണ്മെന്റിനെ പ്രത്യേകമായി അഭിനന്ദിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. M. K. Velu Pillai: Sir, I will confine myself to the policy adopted by the Government with regard to the development of agriculture. I do admit that the Government is immensely interested in the agricultural development in the State. I may say that in spite of the policy with regard to the industrial development adopted by the Government, agriculture will continue to be the main source of income so far as the majority of the people. In this connection I would draw the attention of the Government to the contributions and sacrifices made by the agriculturists during the war period. Probably the Government and the public in general have not recognised the sacrifices the agriculturists made during this time. It may be remembered that the price of every article of food was controlled. The business men and the traders were allowed to pursue their avocations without any restriction. Of all the people engaged in various professions, agriculturists alone were denied the chance of a life time.

President: The honourable member cannot say that in view of the price of pepper, ginger and cocoanut oil.

Mr. M. K. Velu Pillai: I confine my remarks only to the articles of food produced by the agriculturists. Agriculturists alone sided with the Government in advancing the policy of the Government with regard to the Grow More Food Compaign. In view of this fact I may submit that the agriculturists deserve special consideration especially when a tax is proposed to be imposed on the income from agriculture.

I may be permitted to say a few words with regard to the requirements of the ryots in the State at present. Sir, you will find that a special department was instituted more than a quarter of a century ago to look after the interests and welfare of the ryots. Even though that department was in existence for so long a time the ryots get very little expert advice from the staff of that department.

In spite of the Government's policy of grow more food, the department was not able to sell manure to the ryots at a reduced rate. As a matter of fact, the department was not able to compete with the private individuals with regard to the sale of manure. The Madras Government was distributing manure free to the poor and deserving ryots. When the Fisheries Department was under the Agricultural Department it was not a success and that point has been adverted to by the honourable friend Mr. Narayana Kurup. He also pointed out that the Veterinary Department must be separated from the Agricultural Department so that it may become a benefit to the ryots in the State. The department not only failed to give expert advice and to supply manure at a cheap rate but they also failed to supply agricultural implements to the needy ryots. So I may say that this department has become the sick man of the Government. If the aim of the Government is to make the State self sufficient with regard to the articles of food, a new re orientation of the policy regarding agriculture has become absolutely necessary. The department may be ill staffed. The staff of the department do not go among the ryots and give them advice. It would appear that they are not interested in the work entrusted to them. Unless some more enthusiasm is shown by the staff, the department may be straight away abolished.

Another necessity so far as the ryots are concerned is this. Unless transport facilities are given by the development of village roads there is no chance of improving the condition of the ryots. A reference to the Administration Report for 1119 will show that when large sums were spent for the improvement of other roads, the P. W. D. was able to spend only Rs. 17 per mile for the improvement of village roads. The development of rural transport facilities is intimately connected with village economics.

President: The honourable member will realise that the policy initiated by the Government and which will be followed is that in the construction of village roads preference will be given to local agencies.

Mr. M. K. Velu Pillai: Some ryots formed themselves into associations and undertook the construction of a thousands of miles of village roads. On account of the disinclination of the department to maintain them that attempt is checked and all those roads were abandoned by the ryots. What I submit is that the department must be asked to pay particular attention to this necessity universally felt by the ryots. The Government will also note that unless transport facilities are given to the ryots they will be much handicapped in pursuing their profession.

President: The honourable member will finish soon.

Mr. A. N. Satyanesan : സർ, ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറിയുടെ അനാർഭാടവും കാര്യമാത്രപ്രസക്തവുമായ ബഡ്ജറ്റ്, തിരുവിതാംകൂർ സാമ്പത്തികചരിത്രത്തിൽ ഒരു നവയുഗം ഉൽഘാടനം ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്നു പ്രസ്താവിക്കുവാൻ എനിക്ക് അതിയായ സന്തോഷമുണ്ട്. പ്രാചീനാദർശങ്ങളെ ഉടച്ചുവാർത്തും, പ്രാചീനമാനദണ്ഡങ്ങളെ പുനരാസൂത്രണം ചെയ്തും അങ്ങനെ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഭാവിയിൽ എത്രയും സ്മരണീയമായ ഒരു നവീനഘട്ടം ആവിർഭവിപ്പിക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തവുമായുള്ള സൂക്ഷ്മഗ്രാഹിത്വവും രാജ്യതന്ത്രജ്ഞതയും ദീർഘാവലോകന ചതുരതയും ധനകാര്യവിശാരദത്വവും അതിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നുവെന്നു കാണുന്നതാണ് എന്റെ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ സന്തോഷഹേതു. സർ, പുരോഗമനോന്മുഖമായ ഭരണക്രമം ഒരുവശത്തും, കർശനമായ വ്യയന്യൂനീകരണം മറുവശത്തും വച്ചുകൊണ്ട് ക്രൂലങ്കഷമായി പരിശോധിച്ചു രൂപപ്പെടുത്തിയ ഒരു ബഡ്ജറ്റ് എന്ന നിലയിൽ ഞാൻ അതിനെ എത്രയും വിലമതിക്കുന്നു. വിവിധഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളുടെ സാമാന്യ പ്രവർത്തനങ്ങളേയും യുദ്ധാനന്തരപരിപാടികളേയും ശരിയായ വിവേചനബോധത്തോടുകൂടി അങ്ങ് ക്രമപ്പെടുത്തിയതാണ് സ്തുത്യർഹമായ കാര്യം. ഇതര രാജ്യങ്ങളെപ്പോലെ യുദ്ധസംഭവവികാസങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി നമ്മുടെ വനവിഭവങ്ങളെ ചൂഷണം ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ ഭരണമേധാവിയായ അങ്ങേക്കു ഈ അസാധാരണ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ ആറുകോടി അല്ലാ പതിനാറുകോടി രൂപ വരവു കാണിക്കാമായിരുന്നു. അപ്രകാരം ക്ഷണഭംഗുരവും വ്യാമോഹപരവുമായ പ്രകടനസാമർത്ഥ്യമല്ല, രാജ്യരക്ഷക്കുവേണ്ടിയുള്ള സാക്ഷാത്തായ നില മാത്രമാണ് അങ്ങയുടെ വിദഗ്ധഹസ്തം ഭരണപരമായ കാര്യത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമാക്കിയിരിക്കുന്നത്.

സർ, രാജ്യത്തെ പ്രകൃതിവിഭവങ്ങളെ പരിപോഷിപ്പിച്ചും, സന്ദർഭോചിതം പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയും ആദായം വർദ്ധിപ്പിക്കുക മാത്രമാണ് അങ്ങ് നേതൃത്വം വഹിക്കുന്ന ഗവണ്മെന്റിന്റെ മൗലികമായ സാമ്പത്തികലക്ഷ്യമെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. നമ്മുടെ സമീപസ്ഥവും വിദൂരവുമായ പ്രശ്നങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കുവാൻ, ഏഴരക്കോടി രൂപ കൈവശമുണ്ടെന്നറിയുന്നതു അഭിമാനകരമാണ്. ഈ മഹത്തായ ഭരണകാര്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കാൻ അങ്ങ് പുതിയ നികുതിഭാരങ്ങൾ ചുമത്തുകയൊ, പുതിയ ലോണുകളെ ആശ്രയിക്കുകയൊ ചെയ്യുന്നില്ലെന്നുള്ളതു പ്രശംസനീയമായ വസ്തുതയാണു. ബഹുമാന്യമെമ്പറായ മി: എൻ. നാരായണക്കുറുപ്പ് യഥാർത്ഥത്തിൽ പുതിയ നികുതി ചുമത്തുകയാണു ചെയ്തിരിക്കുന്നതെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെട്ടു. സൂക്ഷ്മമായ പരിശോധനയിൽ ആ പ്രസ്താവന അടിസ്ഥാനരഹിതമാണെന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെ

[Mr. A. N. Satyanesan,]

ടാതെയിരിക്കുകയില്ല. നീതിപരമായും ശാസ്ത്രീയമായും ഭൂനികുതി സമ്പ്രദായം ക്രമപ്പെടുത്തിയതല്ലാതെ പുതിയ നികുതി ചുമത്തിയതായി വിശ്വസിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. ഈ പരിതസ്ഥിതിയിൽ ക്രമാതീതമായ ശുഭപ്രതീക്ഷ കൂടാതെതന്നെ പ്രത്യക്ഷകാരണങ്ങളാൽ കോശസ്ഥിതി സംബന്ധിച്ചു നമ്മുടെ രാജ്യത്തിനു ഐശ്വര്യവിലസിതമായ ഒരു ഭാവി ഉണ്ടെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. സർ, സമയദൌർല്ലഭ്യം മൂലം ചില വസ്തുതകൾ സൂചിപ്പിക്കുക മാത്രമേ ചെയ്യുന്നുള്ളൂ. മർദ്ദനംമൂലം രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തകന്മാർ ഒളിച്ചുകളിക്കുകയാണെന്നു സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ കക്ഷി അപശബ്ദം മുഴക്കിയതു് എന്നെ അത്ഭുതപരതന്ത്രനാക്കുന്നു. ഇവിടെ രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തകന്മാരെ മർദ്ദിക്കുന്നുവെന്നോ? ചില രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തകവേഷധാരികൾ സ്വാർത്ഥലാഭത്തിനുവേണ്ടി സ്വയം ഒളിച്ചുകളിക്കുന്നുണ്ടാവാം. സർ, രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തകന്മാരെ അങ്ങു് മർദ്ദിക്കുകയല്ല, ലാളിക്കുന്നുവെന്നാണു എന്റെ പരാതി. വിപ്ലവസംഘടനയിൽപ്പെട്ടു പ്രവർത്തിച്ചുതളർന്നു് അവശരായി, അതിൽ സ്വയം മുഷിഞ്ഞു് നിത്യവൃത്തിക്കു് വകയില്ലാതെ എല്ലാവരാലും കൈവിടപ്പെട്ടു ഗത്യന്തരമില്ലാതെ അങ്ങയെ ശരണം പ്രാപിക്കുന്നവരെ അവരുടെ അഭ്യർത്ഥനയനുസരിച്ചു പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാൻ അങ്ങു മഹാമനസ്കത പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. അവരുടെ വാർഷികസമ്മേളനത്തിനു സ്ഥലം വേണമെന്നു് അങ്ങയുടെ മുമ്പിൽ വന്നു് അപേക്ഷ സമർപ്പിക്കുമ്പോൾ സന്തോഷപൂർവ്വം അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. താലൂക്കുകമ്മറ്റികളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി ഭരണപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടാൻ മഹാശയനായ അങ്ങു സമ്മതം നൽകുന്നു. ഇതെല്ലാമാണോ സർ, മർദ്ദനം? അടിസ്ഥാനരഹിതവും അപകീർത്തികരവുമായ പ്രസ്താവന ചെയ്യുവാൻ ഈ കൂട്ടർക്കു് ലജ്ജയില്ലയോ എന്നാണു് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു്. പത്രങ്ങളെല്ലാം ഭയചകിതങ്ങളാക്കി. ഉള്ള സംഗതികൾ തുറന്നുപറയാൻ ധൈര്യപ്പെടുന്നില്ലെന്നു് സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്‌കക്ഷി ആരോപണം ചുമത്തുന്നു. ഗവണ്മെന്റിനെയല്ല വിപ്ലവസംഘടനയെയാണു് ഇന്നു് പത്രങ്ങൾക്കു് ഭയപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നതെന്നു് സ്ഥിതിഗതികൾ സൂക്ഷ്മമായി ധരിച്ചുകൊണ്ടു പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അഭിപ്രായസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്നുവെന്നഭിമാനിക്കുന്ന പത്രങ്ങളുടെ സ്വതന്ത്രമായ വിമർശനമാണു ജീവിതപ്രമാണമെന്നുൽഘോഷിക്കുന്ന സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സ കക്ഷിപത്രത്തിന്റെ അഭിപ്രായസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ തടയണമെന്നും, അതിനുവേണ്ടി നിയമം പ്രയോഗിച്ചു് ശ്വാസം മുട്ടിക്കണമെന്നും ആവേശത്തോടെ യത്നിച്ച സംഭവം അത്ഭുതത്തോടെയല്ലാതെ വീക്ഷിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല.

സർ, പത്രപ്രവർത്തനം സംബന്ധിച്ച് വിദഗ്ദ്ധജ്ഞന്മാരുള്ള അങ്ങ് അവരുടെ ഭഗീരഥപ്രയത്നത്തിന് വഴിപ്പെടാതിരുന്നതിൽ ഇവിടത്തെ പത്രങ്ങൾ അങ്ങയോടു തികച്ചും കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് പ്രസ്താവിക്കുവാനും ഞാൻ ഈ സന്ദർഭം വിനിയോഗിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

പൗരസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പേരിൽ എന്റെ സ്നേഹിതൻ മി. കെ. എസ്സ്. ജോസഫ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിക്കു വേണ്ടി ഒരു അടിയന്തിരപ്രമേയം അവതരിപ്പിക്കുകയും ചില അഭിപ്രായഗതികൾ ഉന്നയിക്കുകയും ചെയ്തതു എന്റെ ശ്രദ്ധയെ ഹഠാദാകർഷിക്കുകയുണ്ടായി. പൗരാവകാശവും പൗരസ്വാതന്ത്ര്യവും സാർവത്രികമായി പരിരക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്.

ഒരു രാഷ്ട്രീയസംഘടന പൗരസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പേരിൽ ഇതര ജനവിഭാഗങ്ങൾക്കു അസഹ്യമുണ്ടാക്കുകയും അവരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യജീവിതത്തെ ഭഞ്ജിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നയപ്രകടനം അവലംബിച്ചാൽ പൊതുവായ പൗരസ്വാതന്ത്ര്യസംരക്ഷണം ലക്ഷ്യമാക്കി അതിനെതടഞ്ഞു രാജ്യത്തിന്റെ സമാധാനജീവിതത്തെ സംരക്ഷിക്കേണ്ടതു് ഏതൊരു ഗവണ്മെന്റിന്റെയും സർവതോമുഖമായ ധർമ്മമാണ്.

സർ, ഇവിടെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയും ഗവണ്മെന്റും തമ്മിലല്ല സ്റ്റേറ്റ് കോൺഗ്രസ്സ്പാർട്ടിയും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയും തമ്മിലാണ് ഏറ്റുമുട്ടൽ നടക്കുന്നതായി പൊതുജനങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതു്. അവർ തമ്മിലുള്ള സൗന്ദര്യപ്പിണക്കത്തിന്റെ ദുർഗന്ധമാണ് സർവത്ര വ്യാപരിച്ചിരിക്കുന്നതും. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കളെപ്പറ്റി സ്റ്റേറ്റുകോൺഗ്രസ്സ് ജനറൽ സെക്രട്ടറിയായ മിസ്സ് ആനിമസ്ക്രീൻ കൊച്ചി പ്രജാമണ്ഡലവാർഷികസമ്മേളനത്തിൽ പരസ്യമായി ചെയ്ത പ്രസ്താവന അവർ തമ്മിലുള്ള ദ്വന്ദ്വയുദ്ധത്തെ യഥോചിതം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. അതിലെ ഒരുഭാഗം ഇപ്രകാരമാണ് സാർ,

"രാജ്യാഭിമാനത്തിന്റെ പേരിൽ തക്കംനോക്കി കൈനീട്ടം വാങ്ങുവാൻനടക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടരാണ് തിരുവിതാംകൂറിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ. പരിപാവനമായ തിരുവിതാംകൂർ സ്റ്റേറ്റുകോൺഗ്രസ്സിന്റെ ദൈനംദിന കാര്യങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിനു ഒറ്റുകൊടുക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടരാണ് അവിടെയുള്ള കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റിന്റെ ശരിയായ ആദർശത്തെ അവർ വ്യഭിചരിക്കുന്നു"

ഈ ധർമ്മരാജ്യത്തു പൗരസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ഭഞ്ജിക്കുന്ന നടപടികൾ ആവിർഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ യഥാർത്ഥരൂപത്തിലുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം ഇവിടത്തെ ദേശീയപ്രകടനക്കാരുടെ മേൽ ചുമത്തുവാൻ മാത്രമേ സ്ഥിതിഗതികൾ അനുവദിക്കുന്നുള്ളു.

Mr. S. Narayana Aiyar (*Financial Secretary to Government*) : Sir, I thank the honourable members for their useful suggestions and criticisms on the Budget presented to them. Most of the points raised on the floor of the House have been explained already in the course of the general discussion of the Budget and there are only very few for me to deal with.

One of the most important questions raised was in regard to the investments of the Government in industrial concerns. Sir, so far as the Rubber Factory is concerned, after the change over from the old arrangement to the present one, we have realised Rs. 15,00,000 against a capital investment of four lakhs; besides this, we have a reserve of five lakhs.

In regard to Ceramics, the net amount we expect to make is Rs. 1,40,000 besides Rs. 1,14,000 on account of interest and depreciation charges.

Sir, reference was made to the food control measures. An approximate profit and loss account has been prepared and it is under scrutiny; and without actually knowing what the present stock position is and how much of it has deteriorated, it is not possible to prepare a correct profit and loss account. This would however be done as early as possible.

The honourable member, Mr. Narayana Kurup referred to the shortage of Anchal cards and covers in the mofussil parts. Actually, we have manufactured this year more than fifteen lakhs of cards and an equal number of Anchal covers. The Stamp Manufactory is working overtime with all the available machinery and it is hoped that the shortage, if any, will be made good very soon.

In regard to the general revision of salaries, I may say that the pay of the peons in urban areas has been raised to Rs. 14-17. They are also being paid a War allowance of Rs. 7 per month. The minimum pay of clerks has also been raised to Rs. 25. Talking on the alleged high expenditure under salaries and establishment, I may say that with the termination of the war and restoration of normal conditions there would be a saving of about Rs. 50 lakhs under war allowance and military expenditure.

President : Mr. Narayana Aiyar, you wanted to speak something.

Mr. G. Narayana Aiyar : Yes Sir, I should like to know whether it would be possible to take up the Land Revenue Demand first?

Mr. N. Narayana Kurup : It will automatically come. There is no necessity to take it first; it is the sixth or the seventh in the list.

President: No, no. It is the twelfth.

The question whether Demand No. XII—Land Revenue may be taken up first was put to vote and carried.

President: Order, order. The House will now adjourn and meet again at 3 P. M.

The House adjourned at 2·10 P. M.

The House re-assembled after lunch at 3 P. M. with the Dewan-President in the Chair.

NEW MEMBER.

MR. P. JOSEPH JOHN Electrical Engineer took the oath and signed the Rolls.

DEMAND XII LAND REVENUE

Mr. G. Narayanan Tampi: Sir, I rise to move for a grant of Rs. 13,37,590 under Demand X—Land Revenue.

Mr. P. Gopalan: സർ, ഗവണ്മെൻറ് ഇപ്പോൾ ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഭൂനികുതി സമ്പ്രദായത്തോടു ഞാൻ യോജിക്കുന്നു. സംഭരണകാര്യത്തിലെങ്കിലും ഗവണ്മെൻറു സോഷ്യലിസത്തോടു യോജിക്കുന്നതായി കണ്ടതിൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു. വിതരണകാര്യത്തിൽ കൂടി ഗവണ്മെൻറ് ആ തത്വം സ്വീകരിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

അഗ്രികൾച്ചറൽ ഇൻകം ടാക്സ് സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ ഗവണ്മെൻറു അനുവർത്തിക്കുന്ന നടപടി എന്തായിരിക്കുമെന്നു ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയാത്തതിൽ മനസ്താപമുണ്ട്. ഇപ്പോഴത്തെമാതിരി ലാൻറുറവന്യൂ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെക്കൊണ്ടാണ് ഈ കാര്യം നിർവഹിക്കാൻപോകുന്നതെങ്കിൽ തന്നിമിത്തം കർഷകർക്കു വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഉണ്ടാകും. ഗവണ്മെൻറു ഏററവും സദുദ്ദേശത്തോടുകൂടി നടപ്പാക്കിയ നെല്ലെടുപ്പു പദ്ധതിയിൽ ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ പ്രവൃത്തികാരന്മാർ, മുതലായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ പീഡനങ്ങൾ നിമിത്തം കർഷകർക്ക് വളരെ ക്ലേശങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നു. അതുകൊണ്ടു ഈ ചുമതല അവരെ ഒരിക്കലും ഏൽപ്പിക്കരുത്.

സെൻറിനു നാലു കാശുവച്ചു ബേസിക് ടാക്സ് ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ ഗവണ്മെൻറു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായി തോന്നുന്നു. ഇതു് അല്പം കൂടുതലാണ്. ബേസിക് ടാക്സ് കേവലം നാമിനലായിരിക്കണം, അതുകൊണ്ടു് ഒരു കാശോ, രണ്ടുകാശോ ബേസിക ടാക്സ് വച്ചാൽ മതിയാകും. ഏററവും കുറഞ്ഞതരത്തിലുള്ള ഒരു കരം ബേസിക് ടാക്സായി ചുമത്തുന്നതാണു കൂടുതൽ ആദരണീയമായിട്ടുള്ളതു്.